

קובץ
שנת הקהל
שיחות
וכתי"ק

לקט מענות וכתי"ק בענין:
חודש אלול
קשרי שידוכין - ווארט

מזכרת מהווארט-לחיים
של הרה"ת יוסף הכהן שי' ראדאל
עב"ג מרת זעלדא תי' עמאר
יום ראשון, בדרכ אלול ה'תשפ"ב
כאן צוה ה' את הברכה, ברוקלין נ.י.

קובץ
שנת הקהל
שיחות
וכתי"ק

לקט מענות וכתי"ק בענין:
חודש אלול
קשרי שידוכין - ווארט

קובץ
שנת הקהל
שיחות
וכתי"ק

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד סען אי מארן, צרפת

+336 613 60 770
55 Av. des Lilas
Pontault combault 77340
France
www.chabad77.org
www.editionshabad77.com

תודתנו נתונה להוצאת הספרים קה"ת, על הסכמתם ואדיבותם
להשתמש בחומר המובא בקובץ זה מתוך ספרי קה"ת.

כל הזכויות שמורות © 2022
להערות ותיקונים אנא לשלוח לכתובת: info@chabad77.org
ונשתדל לתקנם בהוצאה הבאה

פתח דבר

בקשר עם ר"ח אלול וימי ההכנה לשנה הבעל"ט ואשר היות ושנה הבאה היא שנת הקהל כידוע השטורעם והקאך אשר עורר רבינו על-דבר שנה זו ובהוספה משנה לשנה, הנה יוצא-לאור קובץ זה מתורת כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע בקשר עם ענינה ומעלתה של שנה זו.

קובץ זה מתחלק לשלושה שערים:

שער ראשון - שנת הקהל בתורת רבינו: לקט-תמצית אודות שנת הקהל בתורת רבינו והוראות כ"ק אדמו"ר לפועל ממש. ליקוט זה נערך על ידי ז'עד תלמידי התמימים העולמי'.

שער שני - ליקוט כתב יד קודש - שנת הקהל: ליקוט כתבי יד קודש, מענות, מכתבים והגהות על שיחות קודש אודות שנת הקהל ענינה ומעלתה.

שער שלישי - ליקוט כתב יד אודות חודש אלול: ליקוט כתבי יד קודש קצר, מועט המחזיק את המרובה, אודות חודש אלול ומעלתו.

שער רביעי - לקט מכתבי ברכה וכתבי יד קודש לרגל שידוכים וקשורי תנאים.

*

יצוין שאדר"ח אלול הינו יום הנישואין של של אחיו של כ"ק אדמו"ר זי"ע, הו"ח עוסק בצ"צ רב פעלים וכו' ישראל ארי' לייב ע"ה ז"ל, בשנת תרצ"ט, וכפי שצוין יום זה ברשימות הרבנית חנה "למחרת היום הלך בעלי אל בית הדואר, ואילו אני נשארת בבית כדי לעסוק בעבודות הבית ולהכין את ארוחת הצהריים - אותה היה עלי להכין" יש מאין" ממש.

לפתע ראיתי את בעלי צועד כשמשום-מה פניו צוהלות מאוד, והוא נכנס הביתה והודיע לי: "מגיע לנו מזל-טוב!" באותו סוג של חיים שחיינו אז, ותחת אותם תנאים, היה למלים אלה צליל זר ומוזר. חיכיתי איפוא לשמוע את כוונת דבריו.

בעלי הראה לי מכתב שהגיע ממר איטקין מהעיר קריבוי-רוג, ובו הוא מבשר שקיבל ידיעה מארץ-ישראל כי בננו לייבל בא בברית הנישואין.

לכל-לראש – קיבלנו במכתב זה דרישת-שלום ומידע על כך שבננו בחיים, ועובדה זו עצמה היתה בשורה עבורנו. מטבע הדברים, בעלי שמח מאוד על הבשורה, וכך חשנו כל היום את החדווה הרבה, והחלה לקנן בלבנו תקווה למצב טוב יותר, ואמונה שעוד נזכה להגיע גם לימים טובים".

*

תודתי העמוקה שלוחה לידידי: ראש וראשון להפצת תורת רבינו יו"ר ועד הנחות בלה"ק הרב חיים שאול שי' ברוק, השליח רב פעלים הרב צבי הירש שי' אלטיין יו"ר ועד תלמידי התמימים, והרב מנחם יוסף שי' קאמען על עזרתם הרבה לעריכת הקובץ.

נחתום בדברי כ"ק אדמו"ר זי"ע אודות הקשר המיוחד דנשואין וחדש אלול, כפי שנתבאר בכו"כ מקומות בתורת רבינו: "עומדים אנו בימי חודש אלול, שענינו "אני לדודי ודודי לי", שזהו"ע החתונה דהקב"ה ("דודי") וכנס"י ("לי"), היינו, שבימים אלו מודגש ביותר שלכאו"א מישראל "היכולת והרשות נתונה" שיהי' אצלו ענין הנישואין כביכול עם הקב"ה, היינו, שכאו"א מישראל וכלל ישראל נעשים "כלה" לאבינו שבשמים שהוא החתן, ונעשה "לכה דודי לקראת כלה פני (מלשון פנימיות) שבת נקבלה", "ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים" (כ"ה אלול תנש"א, התועדויות ח"ד ע' 321). יה"ר שעל ידי העסק בתורת כ"ק אדמו"ר נזכה תיכף ומיד לשמוע מפי קדשו תורה חדשה בקרוב ממנו.

יוסף יצחק עמאר

שליח כ"ק אדמו"ר לסען אי מארן, צרפת

ר"ח אלול, ה'תשפ"ב
פונטו קומבו, צרפת

מפתח

3	פתח דבר
	שער ראשון
7	שנת הקהל בתורת רבינו
	שער שני
23	ליקוט כתבי יד קודש - שנת הקהל
	שער שלישי
63	ליקוט כתבי יד קודש - חודש אלול
	שער רביעי
	לקט מכתבי ברכה וכתבי יד קודש
71	לרגל שידוכים וקשורי תנאים

שער ראשון

שנת הקהל בתורת רבינו

המעשה הוא העיקר

הוראות כ"ק אדמו"ר במשך השנים בנוגע לשנת הקהל

- לערוך כינוסי הקהל במשך השנה ובמיוחד ביומי דפגרא¹.
- על כל מי שהוא "מלך" בסביבתו - רב בקהלתו, מחנך בכתתו ואב במשפחתו - להשמיע דבר התורה והמצוה בתוקף וברצינות באופן שיפעל על השומעים².
- על כל רב וכיו"ב לעורר את קהלתו לתורה וליראת ה' ובפרט לתמוך במוסדות חינוך הכשר³.
- "הקהל את העם.. והטף" להדגיש את ענין חינוך הקטנים, וקטנים בדעת⁴.
- יהודים ספורים שחיים במקום אחד - עליהם לייצר יהדות של קהל: להקים מוסדות חינוך, לבנות מקוה ולהיות להם רב ושוחט וכו'⁵.
- להוסיף בכל יום מימי השנה בלימוד ענין מפרשת השבוע, ולתת צדקה (בימי ערב שבת וחג - גם עבור השבת וחג) ומה טוב במספר של עשרה⁶.
- להדגיש בחיי היום יום את השמחה של תומ"צ ועבודת השם ולאחד בזה את כל בני אנשים נשים וטף⁷.
- למלא כרטיס (שגודלו טפח על טפח) עם שמו ושם אמו ומספר טלפון וכיו"ב, ע"ד החלטתו בפעולות הקהל למשך השנה, וימסרנה לממונה, ואם רוצים לציין שמפעם לפעם יזכירו לו אודות התחייבותו. ועל ארגונים יהודיים ג"כ לעשות כנ"ל⁸.
- לחזק הפעולות לקרב "האנשים הנשים והטף" להקב"ה ע"י מעשים בהג' קיום של תורה, עבודה וגמ"ח, ועי"ז יחזק הקשר בין ישראל איש לרעהו⁹.
- "להקהיל" בענייני תורה: א) ללמוד את כל חלקי התורה בפרד"ס¹⁰; ב) להקהיל ולקבץ את ענייני הקהל כפי שנתבאר בתורה¹¹; ג) להקהיל ולאסוף ספרי וכתבי חסידות ומנהגי חסידים הראשונים ולשלחם ע"מ להדפיסם ולהפיצם¹².
- לפרסם בכל מקום אפשרי, ובמיוחד ע"י מודעות במכתבי-עת, ולצרף גם כרטיס שיוכלו לגזור ולשלוח לכתובת הארגון או המוסד המארגן.

(1) משיחת ו' תשרי תשמ"ח. התועדויות ח"א עמ' 119.

(2) ראה לקו"ש חל"ד ע' 329 (ממכתב ו' תשרי תשמ"ח).

(3) אג"ק ח"ו ע' שמג (ממכתב ח"י אלול תשי"ב).

(4) לקו"ש ח"יט ע' 614 (ממכתב ח"י אלול תשי"מ).

(5) שם ע' 618 (ממכתב ימי הסליחות תשי"מ).

(6) לקו"ש ח"כ ע' 553 (ממכתב ד' מרחשון תשמ"א).

(7) כני"ל הע' 5.

(8) משיחת י"ג תשרי תשמ"ח. התועדויות ח"א ע' 159.

(9) לקו"ש חל"ד ע' 335 (מכתב ח"י אלול תשמ"ח).

(10) משיחת ש"פ בראשית תשמ"ח.

(11) משיחת שמחת-תורה תשמ"ח.

(12) משיחת ש"פ נח תשכ"ז (ס"ז).

מצות הקהל במשנתו של כ"ק אדמו"ר

א. מצוות הקהל

בספר דברים (לא, לא-לג) נאמר: "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה חג הסוכות.. הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו ה' אלוקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים".

בזמן שבית-המקדש היה קיים, היו בכל "שנת הקהל" חוזרים וחיים מחדש את מעמד הר-סיני, על-ידי שהיו מקהילים את כל עם ישראל "אנשים נשים וטף" ביחד, "כאיש אחד בלב אחד", לשמוע "באימה וביראה", "פרשיות שבתורה", מפי המלך שהוא "שליח". הא-ל¹, שהיה מעורר את בני ישראל "ליראה את ה' אלוקיך כל הימים".

כתב הרמב"ם²: "מצוות עשה להקהיל כל ישראל אנשים נשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל, ולקרות באוזניהם מן התורה פרשיות שהן מזרות אותן במצוות ומחזקות ידיהם בדת האמת, שנאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל ישראל לראות גו' הקהל את העם האנשים הנשים והטף וגרך אשר בשעריך וגו'".

וממשיך הרמב"ם לבאר פרטי הדברים - "אימתי היו קורין, במוצאי יום-טוב הראשון של חג הסוכות, שהוא תחילת ימי חלוו של מועד של שנה שמינית, והמלך הוא שיקרא באוזניהם, ובעזרת-נשים היו קורין כו'", "כיצד הוא קורא, תוקעין בחצוצרות בכל ירושלים כדי להקהיל את העם, ומביאין בימה גדולה, ושל עץ היתה, ומעמידין אותה באמצע עזרת-נשים, המלך עולה ויושב עליה כדי שישמעו קריאתו וכו'".

ב. תוכן וגדר המצווה

תוכן ומטרת מצוות "הקהל" היא - בלשון הכתוב "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלוקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת. ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים".

ולכן - מסביר הרמב"ם - גם "גרים שאינן מכירין חייבין להכין לבם ולהקשיב אוזנם לשמוע באימה וביראה וגילה ברעדה כיום שניתנה בו בסיני". ויתירה מזו "אפילו חכמים גדולים שיודעים כל התורה כולה חייבין לשמוע בכוונה גדולה יתירה". והטעם לזה - מסכם הרמב"ם - "שלא קבעה הכתוב אלא לחזק דת האמת".

היינו, בכדי שמעמד "הקהל" יפעל חיזוק גדול בדת האמת, במשך "כל הימים" - צריך

(1) הל' חגיגה רפ"ג.

(2) ראה לקו"ש חל"ד ע' 213 ואילך. יצא לקראת חג"ס תשמ"ח.

שיהיה "באימה וביראה וגילה ברעדה . . ויראה עצמו כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה שהמלך שליח הוא להשמיע דברי הא-ל", כפי שהיה במעמד הר-סיני, כי רק אז בכוחו של מעמד הקהל לפעול ב"העם האנשים הנשים והטף" שיהיה אצלם "ליראה את ה'" כל הימים.

ויתירה מזו: מדברי הרמב"ם משמע שזה בעצם הטעם והיסוד למצוות "הקהל" - לחזור ולחיות מזמן לזמן את מעמד הר-סיני מחדש!

והביאור בזה: עיקר החידוש שבמעמד הר-סיני ובמתן-תורה לא היה בלימוד התורה ושמיעת מצוות ה', כי אם בזה שהיה באופן של ראייה, כמו שכתוב "וכל העם רואים את הקולות גו'", "אתם ראייתם גו'", "הראנו ה' אלוקינו את כבודו גו'", וכל זה היה "בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו".

וכידוע⁴ דאינה דומה ראייה לשמיעה - דשמיעה היא מרחוק (ולכן ביכולתה לתפוס רק דבר רוחני כמו קול וכהאי גוונא, ונתפס רק בשמיעה - הבנה והשגה, רוחניות האדם), מה-שאינ-כן ראייה היא מקרוב (ולכן ראייה תופסת בדבר גשמי, וגם פועלת על גשמיות גופו עד שהדבר הנראה מתאמת אצל הרואה), וכן היה במתן-תורה ש"כל העם רואים את הקולות" - רואים את הנשמע, ולכן נתאמת אצל כל אחד ואחת מישראל ש"אנוכי ה' אלוקיך" וכו'.

וזוהו הטעם למצוות "הקהל" בכל שבע שנים: בכדי שהדור שלאחרי מתן-תורה והדרות הבאים "יראו את ה' אלוקיכם ושמורו לעשות את כל דברי התורה הזאת" - אינה מספיקה זכירת מעמד הר-סיני שזוכר דבר שהיה בעבר, שאז האדם הוא בריחוק מהדבר; אלא צריך להיות עניין מיוחד - מצוות "הקהל", שכל ישראל, אנשים נשים וטף, נקהלים יחד כמו במעמד הר-סיני, "ויראה עצמו כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה".

ג. הקהל - אחדות ישראל

עניין נוסף ב"הקהל" (הבא כתוצאה והמשך להנ"ל) הוא שמקהילים את כל העם, אנשים נשים וטף, בקהל אחד.⁵ היינו, שכל ישראל נעשים למציאות אחת של "קהל", קהל אחד - נקודת האחדות.

זאת ועוד: עיקר המכוון ד"הקהל" הוא - כהמשך הכתוב - "ליראה את ה'", היינו שעיקר ההדרגה אינה על הלימוד בהבנה והשגה, שבוה ישנה התחלקות בכל אחד ואחת לפי ערך שכלו, אלא על יראת ה' שכולם משתווים בה.

וכמודגש בלשון הרמב"ם (הנ"ל) "לשמוע באימה וביראה . . כיום שניתנה בסיני": עיקר החידוש דמתן-תורה הוא - ההתגלות האלוקית שבמעמד הר-סיני, שפעלה יראה ותכלית

(3) ראה לקו"ש שם ע' 192 - יצא לקראת שבת נצו"י תשמ"ז.

(4) ראה לקו"ש ח"ו עמ' 121 ואילך.

(5) לקו"ש חל"ד ע' 322 ואילך - מכתב מוצש"ק פ' נצו"י כ"ה אלול תשמ"ז.

(6) ראה לקו"ש ח"ט עמ' 300 ובהנמסר שם בהע' 29. ומכתב דימי הסליחות ה'תשמ"מ (לקו"ש שם עמ' 615 ואילך).

הביטול "יורא העם וינעו ויעמדו מרחוק", ובלשון חז"ל "מה להלן באימה ביראה ברתת ובזיע".

וכמו כן ב"הקהל" - עיקר המכוון אינו בנוגע להבנה והשגה בשכלו, כי אם בנוגע לכוונת הלב, רגש האימה ויראה, כבמתן-תורה, שלכן, בטלה ההתחלקות שמצד ההבנה והשגה, אלא, כל ישראל מ"חכמים גדולים" עד ל"מי שאינו יכול לשמוע" מתאחדים במעמד "הקהל", "כאיש אחד בלב אחד", כפי שהיה בעת מתן-תורה.

לפי זה גם יובן מדוע קריאת התורה במעמד "הקהל" היתה דווקא על-ידי המלך - אף שלימוד התורה עם כל ישראל שייך, לבאורה, לסנהדרין - כי מאחר שמטרת קריאת התורה ב"הקהל" היא "ליראה את ה'", דבר המאחד את כל בני ישראל, נעשה הדבר דווקא על-ידי המלך⁸ ש"אימתו עליך", הוא זה שמעורר את הרגש של "אימה ויראה" המבטל את ה"אני" ואת המציאות הנפרדת של השומעים, והרי המלך הוא "לב כל קהל ישראל"⁹ שמאחד בתוכו את כל עם ישראל כמציאות אחת.

ונמצא, שבמצוות "הקהל" ב' עניינים הקשורים זה בזה - יראת ה' ואחדות ישראל.

ד. זמנה - במוצאי שמיטה

על-פי האמור יובן גם מדוע מצוות "הקהל" חיובה במוצאי שמיטה דווקא.

עניינה¹⁰ של שנת השמיטה, "שבת לה" - הוא:

(א) לגלות ולהביע את מלכותו של הקב"ה ש"הכל ברשות ארון הכל", כי בזה שהאדם שובת, האדמה שובתת, והפירות הן הפקר - מוכח לעין כל שהקב"ה הוא הארון היחיד על האדם, השרה, ועל כל אשר בעולם. ונמצא שבשנת השמיטה מודגש בעבודת בני ישראל העניין ד"ליראה את ה'".

(ב) "שגם עובדי האדמה כאשר ישבתו בשנה ההיא יתעוררו לדרוש ה'", היינו, שעל-ידי ששבותים מעבודת השרה וכרם, בטילה ההתחלקות שבין איש לרעהו הקשורה עם החלוקה דשרה וכרם דכל אחד ואחד בפני עצמו, חלקו המיוחד בארץ וכו', ומתגלית האחדות שבהם, ועד לההתאחדות דעובדי האדמה עם התלמידי חכמים - בשנת השמיטה - שאז עוסקים כולם בעניין אחד בלבד "לדרוש ה'" - אחדות ישראל.

ולכן¹¹ מהווה שנת השמיטה הכנה הרצויה והמתאימה כדי לקלוט היטב את העניינים שבאים בשנת "הקהל" שלאחריה, שאז הוא הזמן שבו עולים כל בני ישראל "אנשים נשים וטף" כקהל אחד לבית-המקדש, שעל-ידי זה מתגלית אחדותם של כל ישראל כפשוטו

(7) ראה לקו"ש חל"ד ע' 189 הע' 20, וע' 191 הערה 34. וש"נ. וגם לדיעות המלך לאו דווקא (ראה בהנסמן בלקו"ש הג"ל הערה 20) צ"ל ע"י גדול דוגמת מלך שבמשנה ולא סנהדרין וכו"ב.

(8) לקו"ש ח"ט עמ' 6-445 - מכתב ימי הסליחות ה'תשכ"ו.

(9) ראה לקו"ש ח"ט ע' 165 ואילך.

(10) לקו"ש חל"ד ע' 322 - מכתב מוצש"ק פ' נצו"י תשמ"ו.

(11) ראה ספר השיחות תשמ"ז ח"א עמ' 164. שם עמ' 298.

(12) לקו"ש ח"ט עמ' 612 - מכתב עש"ק ח"י אלול ה'תש"מ.

בפועל ממש, ושומעים את קריאת התורה מפי המלך "באימה וביראה וגילה ברעדה . . . כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה . . . כיום שניתנה בו בסיני" בעת מתן-תורה, שעל-ידי זה נפעל בהשומעים "ליראה את ה"א כל הימים".

ה. שייכות הקהל בזמננו

ידוע¹³ ש"התורה היא נצחית" בכל זמן ובכל מקום, ואף שכמה וכמה ממצוות התורה הן תלויות בזמן ומקום, ככהנים ובלווים וכו' ובשאר תנאים, ובנידון דידן בזמן שבית-המקדש היה קיים ובמקום המקדש (כמו קרבנות כו') - הרי תוכן המצוות ברוחניות בנפש האדם קיים בכל זמן ובכל מקום.

וכמו שמצינו בנוגע לקרבנות שאמרו חז"ל "תפילות במקום קרבנות תקנום", ו"כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה" וכו'. וההסברה בזה: מבואר בחסידות שכל מצווה כלולה ממשחבה דיבור ומעשה. ולכן גם בזמן שאי-אפשר לקיים את מצוות הקרבנות במעשה, ישנו קיום המצוות במחשבה על-ידי עבודת התפילה, עבודה שבלב, שנתקנה כנגד הקרבנות, וכן בדיבור - על-ידי העסק בתלמוד תורה דקרבנות, דכל העוסק בתורת עולה כו', ועד אשר - "ונשלמה פרים שפתינו".

על-אחת-כמה-וכמה וביתר שאת וביתר עוז בנוגע למצוות "הקהל", שעניין הנצחיות מתגלה בה במדה מרובה יותר מברוב המצוות, מכיוון שברוב המצוות (שבהם הטעם והכוונה פרט או תנאי בלבד), הרי רק פרט מסוים הוא נצחי ולא גוף המצווה, וכמו במצוות קרבנות הנ"ל שגוף ועצם המצווה - הקרבת הקרבנות בפועל, לא ניתן לקיימם בכל מקום ובכל זמן,

מה-שאינ-כן במצוות "הקהל", שבה תוכן המצווה ("לחזק דת האמת") וכוונת הלב האימה וכו' שבמעמד הקהל הם מעצם המצווה כנ"ל - ומכיוון שתוכן וכוונה זו (חיזוק דת האמת והאימה כו') נצחי הוא, הרי בוודאי שאף שקיומה במובנה הפשוט ובשלימות כל התנאים קשור בזמן שבית-המקדש קיים, הרי היא נוגעת בפועל, במובנה הרוחני, בכל מקום ובכל זמן.

ובמיוחד בהמשך למה שדובר פעמים רבות במשך השנה החולפת, על הציווי "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", וכפי שחז"ל מפרשים: בתוך כל אחד ואחת מישראל, אשר בהתאם לזה יש על כל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, לעשות את ביתו, חדרו, כליו וכו' ל"מקדש מעט", והתורה מבטיחה: "הבא לטהר - מסייעין אותו", ועד להבטחת הקב"ה "ושכנתי בתוכם".

כמו כן הדבר בתוקפו, ואדרבא ביתר שאת ויתר עוז, בעניין ומעשה כללי כ"מצוות הקהל" שהיא "עמוד חזק וכבוד גדול בדת" - שעל כל אחד ואחת מוטלת הזכות והחובה לבצע את תוכן מצוות הקהל בבית-המקדש בסביבתו ובו עצמו.

(13) לקו"ש חל"ד עמ' 215.

1. הקהל – במשך כל השנה

אף שקיום הציווי ד"הקהל את העם גו" בפועל ממש הוא בחג הסוכות, הרי זה עניין השייך גם לכל השנה כולה, החל מראש-השנה. וכמודגש בפשטות הכתובים - "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה", כלומר, במוצאי שביעית, שזמן זה מתחיל בראש-השנה.

ויתירה מזו¹⁴: הטעם לקיום מצוות "הקהל" בפועל בחג הסוכות, הוא כמבואר בפשוטו של מקרא "בחג הסוכות, בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלוֹקֶיךָ במקום אשר יבחר", היינו, שההזדמנות הראשונה - בשנת "הקהל" - לאסוף את כל בני ישראל ביחד היא בחג הסוכות כאשר הם עולים כולם לירושלים.

אבל העניין ד"הקהל את העם גו" שייך גם לכל השנה כולה, החל מראש-השנה.

דוגמא לדבר¹⁵ - על-דרך לשון הכתוב "שנת היובל" שכל השנה נקראת בשם "יובל" "על שם תקיעת שופר" דיום-הכיפורים שהיא פעולה חד-פעמית, ובתחילת השנה.

ואין לומר שבשנת היובל שאני, משום שישנם בה דינים מיוחדים - חירות, העדר העבודה וכו', שהם במשך כל ימות השנה בשווה בלי שינוי - דאי משום הא הוה ליה להכתוב לקרא לשנה זו בשם "שנת הצמיתות" או "שנת החירות" וכיוצא בזה על שם הדינים המיוחדים שבה.

ויש לומר דמכיוון שהדינים המיוחדים שבה באים בקשר ובהמשך להתקיעה שביום-הכיפורים - נקראת כל השנה "שנת היובל" על שם התקיעה שבתחילת השנה.

ועל-דרך זה יש לומר בנוגע ל"הקהל": מצוות הקהל כל תכליתה אינו פעולת ההקהלה עצמה, אלא התוצאה בימים שלאחרי זה וכמודגש בכתוב "למען ישמעו ולמען ילמדו גו" ליראה גו' כל הימים", ונמצא, שישנו עניין המיוחד את כל ימות השנה הבא כהמשך לפעולת ה"הקהל" שבתחילת השנה, ולכן נקרא שפיר - שנה זו - בשם "שנת הקהל".

ועל-פי זה יומתק לשון הכתוב בנוגע לקביעת זמן "הקהל": "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה". וכפירוש רש"י שם "בשנה ראשונה, שנה שמינית קורא אותה שנת השמיטה כו'", להדגיש שזהו עניין השייך לשנה.

ולהעיר גם שמצינו בש"ס בכמה מקומות¹⁶ שכל השנה הזו נקראת בשם "מוצאי שביעית" דווקא (גם בנוגע למאורעות שאירעו בסוף השנה) ולא בשם "שנה השמינית" וכיוצא בזה.

(14) תו"מ התועדות תשמ"ח ח"א עמ' 53 ואילך.

(15) לקו"ש ח"ט עמ' 445. - מכתב ימי הסליחות תשכ"ו.

(16) ראה מכתב ו' תשרי תשמ"ח בהערה (לקו"ש חל"ד שם). שיחות קודש תשמ"א ח"ד עמ' 394 ואילך.

(17) מגילה יז, ב. סנהדרין צז, א. ועוד.

מבצע הקהל - הוראות כ"ק אדמו"ר

א. המעשה הוא העיקר

המורם¹⁸ מכל הנ"ל שעל כל אחד ואחת הזכות והחובה להתעסק במצוות "הקהל" במובנה הרוחני, בכל הזמנים (לא רק במוצאי שמיטה, בחג הסוכות), בכל המקומות (לא רק בבית-המקדש) ועל-ידי כל אחד ואחת מישראל (לא רק על-ידי המלך), שהרי כל אחד ואחת מישראל, חייב לקיים את הציווי "הוכח תוכיח את עמיתך", "ואהבת לרעך כמוך", על-ידי הפצת התורה והיהדות, בהקלה קהילות בישראל לדרוש בענייני תורה ומצוות, ולהוסיף ב"ליראה את ה'" (הנקודה והתוכן דכל התורה ומצוות כמו שכתוב "ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלו ליראה את ה'"), ובאהבת ואחדות ישראל (כלל גדול בתורה, ו"זוהי כל התורה כולה, ואידך פירושא הוא").

ואם בכל הזמנים כנ"י, הרי על-אחת-כמה-וכמה בזמן המיוחד לזה, כמו בשנה זו שהיא "שנת הקהל" (ובימים הסמוכים לחג הסוכות במיוחד) שאז מקבלים אפשרויות וכוחות בלתי רגילים לעבודה זו, וכדוע פירוש האריז"ל במה שכתוב "הימים האלה נזכרים ונעשים" דכאשר מגיעים בתקופת השנה לזמן המאורעות שאירעו בפעם הראשונה, הרי כאשר מאורעות אלו חוזרים ו"נזכרים" כדבעי, הרי על-ידי זה "נעשים" ונמשכים אותן ההמשכות והבחינות שהיו בפעם הראשונה.

ולהעיר:

האמור לעיל שיש להתעסק במבצע "הקהל" בזמן הזה, אינו בתור עשיית "זכר" להקהל (על-דרך "זכר למקדש"), דכמו שנתבאר במקום אחר¹⁹ במצוות הקהל לא שייך לעשות "זכר", ולכן לא מצינו במשך כל הדורות דזמן הגלות שגדולי ישראל יעשו מעמד "הקהל" במוצאי שמיטה, אלא המדובר כאן הוא שיש להתעסק בעניינה הרוחני והפנימי דמצוות "הקהל", שנצחית היא בכל הזמנים ובכל המקומות, ויש לקיימה ב"בית-המקדש" הפנימי והרוחני ש"בתוך כל אחד ואחת מישראל", כנ"ל בארוכה.

ומעשה רב - רואים במוחש את ההתרגשות וההתעוררות שנעשית אצל בני ישראל בחיזוק התורה ומצוות וביראת-שמים - כאשר מספרים להם שבזמן שבית-המקדש היה קיים היו מקיימים - בשנה זו - מצוות "הקהל", על-ידי המלך, ובמעמד כל ישראל וכו', ומסבירים להם שעניינה הרוחני דמצוות "הקהל" נצחית היא גם עכשיו, על-ידי שכל אחד ואחת מהם ישתתף במבצע "הקהל" בפעולות שיביאו "ליראה את ה'" ולאחדות ישראל, בדלקמן.

¹⁸ תו"מ התועדויות תשמ"ח עמ' 396 ואילך.

¹⁹ לקו"ש חל"ד עמ' 211 - 216. ראה גם ספר-השיחות תשמ"ח ח"א עמ' 13 ואילך.

²⁰ ספר-השיחות תשמ"ח ח"א עמ' 17 הע' 89.

ב. פרטי מבצע הקהל

יש²¹ לנצל כל הזדמנות, ובימי סגולה, שבתות וימים טובים במיוחד, כדי לכנס ולהקהיל יהודים - אנשים, נשים (כמובן - בנפרד) וטף, עד ל"קטני קטנים", לכנס אותם ב"מקום" קדוש, כלומר באווירה קדושה, ולנצל את הדבר לשם התחזקות והוספה ב"ליראה את ה'" ובאחדות ישראל, על-ידי שכל הנאספים שומעים ולומדים ביחד עניין מסוים בתורה, נותנים צדקה ביחד, ומתפללים ביחד.

במיוחד זוהי חובתו של כל מי שהוא בבחינת "מלך" במסגרת שלו - מנהיג ומשפיע בסביבתו, בקהילתו, מחונך בכיתתו, אב במשפחתו, מנהל במוסדו, וכל בעל הנהגה והשפעה על מסגרת שמאגדת תחתיה ציבור כל שהוא.

ועל-דרך זה אצל כל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, שבא במגע עם אחרים - בני משפחה, ידידים, מכרים, שכנים, חברים לעבודה, חברי כיתה וכו', שבוודאי יש לו השפעה במידה מסויימת עליהם, ומובן שעליו לנצל את השפעתו זו עבור השליחות המיוחדת שמוטלת עליו בשנת "הקהל",

"לקרוא באזניהם", להשמיע את דברי התורה ומצוותיה בכל מקום שידו מגעת, איש איש בהתאם לדרגתו ומצבו, בתוקף וברצינות, ועד שהדבר ייצור רושם עמוק והשפעה ממושכת על השומעים - השפעה שתבטא בחיי היום-יום, במשך כל השנה, ובמשך כל שבע השנים, מ"הקהל" זה ועד ל"הקהל" הבא, בהתנהגות המבוססת על "ליראה את ה'": לימוד התורה וקיום המצוות, וביחד עם זה - בשמחה ובטוב לבב, כפי שהדבר מודגש בעובדה שמצוות "הקהל" היא ב"זמן שמחתנו" בחג הסוכות.

כך בימים הסמוכים לחג הסוכות, ולהמשיך בכך לפחות פעם בחודש במשך שנה זו.

ג. 'הקהל' - גם ביחיד

בנוסף על זה צריך כל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, לעסוק ב"הקהל" בנוגע לעצמו, להקהיל ולאסוף את תכונותיו השונות, שהם בדוגמת "אנשים נשים וטף", ולהכניס אותם ב"בית-המקדש" הפנימי שבו, שיהיו חדרים כליל ב"ליראה את ה'", כדלהלן.

"אנשים" - ניחנים במעלה של עוצמה וכוח הנהגה, להיות מורי דרך בהתנהגות הכללית, הנהגה מוחץ לביתו וכו'; "נשים" - הן בבחינת "עקרת הבית", הן מנהלות את הנהגת הבית, התחלת חינוך הטף, הבנים והבנות וכו', ואילו ה"טף" - הם המתחנכים, המקבלים, הם מורכבים על-ידי הוריהם ומחנכיהם.

וכך גם ב"עולם קטן" - זה האדם: אצל כל אדם ישנן (צריכות להיות) כל התכונות האמורות: התוקף והעוצמה של "אנשים", הזמן והכוחות שלו המסוגלים וצריכים להנהיג

(21) בהבא לקמן ראה לקו"ש חל"ד עמ' 329 - מכתב ו' בתשרי תשמ"ח. ספר-השיחות שם עמ' 19.

ולהשפיע ולהאיר מסביבו, בהנהגת העולם, וכן - של "נשים" - בהנהגת הבית, ויחד עם זה הוא צריך להיות גם תלמיד ומחונך, כלשון חז"ל "איזהו חכם - הלומד מכל אדם".

ואצל תלמידי הישיבות²² - לכל לראש בנוגע ללימוד התורה ("תקרא את התורה הזאת") - שצריך להיות בכל ג' התכונות דאנשים נשים וטף: אנשים - תכונת התוקף וההנהגה. נשים - עקרת הבית, ניצול המדות ורגש שבלב לעשות סדר בכל ענייני ה"עולם קטן", "עיר קטנה זה הגוף" וטף - התכונה דתלמיד ומקבל, "איזהו חכם הלומד מכל אדם", ועל-אחת-כמה-וכמה - מהתורות ושיחות קודש של רבותינו נשיאינו.

וכאן באה מצוות "הקהל" ומלמדת את כל יחיד, ב"עולם קטן" שלו, שהוא נדרש "להקהיל" לאחד ולאסוף את כל תכונותיו השונות, של "אנשים נשים וטף" שבו, ולהכניס אותם ב"בית-המקדש" הפנימי שלו, בהתמסרות מוחלטת לדבר המלך, זה הקב"ה, עד שיהיו כולם חדרים כליל ב"ליראה את ה'".

ד. הקהל - במוסדות וארגונים

הרגשה מיוחדת ועיקרית במבצע "הקהל" - בנוגע למוסדות וארגונים יהודיים, שהרי סוף סוף זהו התפקיד האמיתי והעיקרי של כל מוסד וארגון יהודי, איזה שיהיה (ארגון בעלי מלאכה, בעלי מקצוע וכיוצא בזה) לאחד אנשים שונים שיש להם תפקיד ומטרה משותפת, ובמיוחד מוסדות וארגונים של יראת שמים שבוודאי תפקידם לאחד את כל החברים-תלמידים הנמנים עליהם, ולחזק אותם בתורה ומצוות וביראת-שמים, ועל-ידי שמוסיפים באיחודם וביראת שמים שלהם מתוסף בהאחריות של החברים-תלמידים לקיום תפקידם, ובמילא בהצלחת הנהגת המוסד בכללותו בקיום תפקידו.

ואי לזאת - כדאי ונכון ביותר שכל קהילה קדושה, ארגונים ומוסדות יהודיים, ובפרט אלו המתעסקים בהפצת התורה והיהדות, ובוודאי - מוסדות חינוך, ישיבה, חדר, תלמוד-תורה, גן-ילדים וכיוצא בזה - להשתתף ולעמוד בראש, במבצע "הקהל", הן בנוגע להחברים-תלמידים שבמוסדות ובארגונים שלהם, לכנס אותם מזמן לזמן, וללמוד עמהם עניין בתורה, לתת צדקה, ולהתפלל ביחד - ובכדי שיהיה לזה קיום, כדאי לעשות זאת באופן מסודר, אחת לחודש וכיוצא בזה (בהתאם לתנאי המוסד) - ועל-ידם גם להוריהם, ובני משפחתם, ידידיהם ומכריהם וכל מי שבאים במגע עמהם - מחוץ למוסד, בפעולות שיביאו להוספה ב"ליראה את ה'" ובאחדות ישראל. ולדוגמא: על מורה לעורר את תלמידי כתתו שישפיעו על חבריהם, ואפילו על הוריהם - "והשיב לב אבות על בנים, על-ידי בנים" (כמובן בדרך של כבוד אב ואם וכו') - להקהל ולהתאסף ביחד ללמוד עניין מסוים בתורה ולהוסיף ביראת ה'.

(22) הבא לקמן ראה תו"מ התוועדות תשמ"ח ח"א עמ' 126 ואילך. (ברכת ב"ק אדמו"ר לה' ערב יוה"כ"ב).

ד. 'הקהל' בתורה

בנוסף לענייני ה"הקהל" האמורים, עניין ה'הקהל' צריך להיות גם במובן של "תורה". את 'הקהל' זה ביאר הרבי בכמה אופנים שונים:

א. פעולותיו³⁵ ב"הקהל" צריכה להיות באופן שמקהיל כו"ב מישראל לעסוק בכל חלקי התורה, ובכל "מקהיל" הוא את כל חלקי התורה יחדיו. שהרי, כאו"א מישראל חייב ללמוד כל חלקי התורה "הן בפשטי ההלכות והן ברמזים ודרשות וסודות וכו'".

ב. כתיב³⁶ "זאת התורה אדם". ומזה מובן שהענין ד"הקהל" כפי שהוא באדם (הן בנוגע לכללות ישראל, והן בנוגע לכל אדם פרטי) ישנו גם (ואדרבה – לכל לראש) בתורה. ובפשטות – להקהיל ולקבץ את ענייני התורה שבהם נתבארו פרטי העניינים ד"הקהל", בנגלה בתורה, כולל ובמיוחד – בפנימיות התורה, כפי שנתבארה בתורת החסידות, בעניינים המעוררים לבו של אדם ליראת ה', בהתאם לתוכן העיקרי ד"הקהל" – "ליראה את ה'".

ג. עניינו³⁷ של "הקהל" צריך להיות גם במובן של "עולם" (בנוסף על "שנה" ו"נפש"). רבותינו נשיאנו דיברו והתלהבו באופן מיוחד בקשר לאוסף כל המנהגים הקשורים עם פסק הלכה, כיון שמנהג ישראל תורה היא, וכ"ש כשקשורה עם פסק הלכה. ועד"ו בנוגע אוסף ספרי חסידות, מכתבים, רשימות או שיחות קדש, וכך של מנהגי חסידים הראשונים, הידועים לברי סמכי. אם ידועים מהנ"ל בעל פה, בכתב או במחשבה, ישלחו כהנ"ל למקום שיוכלו להפיצם וזה יביא - בפשטות - לידי "למען ילמדו ליראה וגו'".

ו. רישום כרטיסי הקהל

נהוג בעולם שכאשר אנשים מקבלים על עצמם (ביחד) החלטה מסויימת, ורוצים שההחלטה תהיה בתוקף וברצינות ושתקויים בקביעות בפועל - רושם כל אחד מהם שקיבל על עצמו לקיים החלטה מסויימת זו. והתועלת בזה כפולה: א) על-ידי זה מרגיש האדם יותר אחריות ובמילא גדול יותר הסיכוי שיקיים את החלטתו. ב) על-ידי שרואה שישנם עוד משתתפים שהגישו בכתב שגם הם יעשו כך, הרי זה מוסיף עידוד וחיות בכל אחד מהמשתתפים לקיים זאת בפועל כמו שנאמר "איש את רעהו יעזורו", ומעורר עוד אנשים לבוא ולהצטרף לרעיון.

ומכיוון שכל עניין דבר שבועלם, ובפרט דבר טוב - מקורו בתורה, וכלשון חז"ל הידוע "מנא הא מילתא דאמרי אינשי", מובן שיש לנצל את ההנהגה האמורה עבור ענייני טוב וקדושה, ובנידון דידן - עבור מבצע "הקהל".

ולכן, כדאי ורצוי ביותר שבכל קהילה, מוסד חינוך, ארגון וכו' ידפיסו כרטיסים מיוחדים שיחלקום בין החברים-תלמידים הנמנים עליהם, בכדי שכל מי שמקבל על עצמו

(35) תו"מ התועדויות תשמ"ח ח"א עמ' 345

(36) שם עמ' 330

(37) שיחות קודש תשכ"ז עמ' 121

לעסוק בעניין "הקהל" - ירשום על הכרטיס: 1) שמו ושם אמו, כתובת וטלפון. 2) שמקבל על עצמו בלי נדר לעסוק ב"הקהל את העם" לפעול על אחרים (וכן יהודיע שמות של מכרים וידידים על מנת להזמין) ליטול חלק בכינוסי "הקהל" ועל-ידי זה להוסיף ביראת ה' ובאחדות ישראל. 3) (בכרטיסים כדאי גם להציע ש)אלו המעוניינים - נותנים רשות להתקשר אליהם מזמן לזמן, פעם בחודש וכיוצא בזה, לקבל פרטים על הפעילות, ולהתעניין אצלם באם נצרכים לעזרה או עצה בחיזוק הפעילות.

את הכרטיסים האלו יש למסור לאדם מיוחד, שעל המארגן בכל קהילה למנות עבור זה (את עצמו או בא-כוחו), ומתפקידו יהיה לטפל בכרטיסים ולהחזיקם באופן מסודר ביותר, לתועלת העניין.

ובאמור, ברישום הכרטיסים ישנה תועלת מרובה, ומכמה טעמים: 1) על-ידי זה מרגיש יותר אחריות לקיים את החלטתו. 2) על-ידי זה מתוסף ב"אחדות ישראל" - אחדות בין אלו שמתעסקים בעבודה של "הקהל". 3) כאשר רואים שרבים נרשמו לזה הרי זה מעודד עוד אנשים להצטרף לזה. 4) והוא העיקר: על-ידי שכל יחיד מתאגד עם מקום מרכזי - זה יעזור לו בפעולותיו ב"הקהל", כאשר יצטרך (וכל אחד נצרך פעם) לעזרה או עידוד ועצה טובה וכיוצא בזה, ויכל לפנות למרכז שיש להם בדרך כלל יותר אפשרויות לעזור, יותר קשרים, מומחים וכיוצא בזה.

ז. פרסום במכתבי-עת

בכדי לשתף במבצע זה יהודים רבים ככל האפשר (גם כאלו שאינם נמנים באף מוסד או ארגון וכו') - יש לפרסם זאת בכל מקום שאפשר, ובמיוחד - על-ידי מודעות במכתבי-עת (הראויים לשמם) המגיעים אל יהודים, ומודפסים באלפי עותקים, ובמודעות - לצטט כמה שורות אודות תוכן המבצע, ולצרף גם כרטיס שיוכלו לגזור ולשלוח לכתובת הארגון או המוסד וכיוצא בזה המארגן את המבצע.

ח. אופן ההתארגנות

הזריזות תשובה - ולכן, ראשית, על כל מוסד חינוך, קהילה וכו' להתארגן בארגון מבצע "הקהל" משלהם, שאז גם קל יותר לפעול על אנשי אותו החוג שישתתפו בזה.

ולאחר מכן כדאי שיצטרפו עם קהילות ומוסדות אחרים - כי כאשר נוסף בה"ברוב עם", הרי זה מוסיף עידוד וחיות בכל אחד מהמשתתפים ביודעו שהוא חלק מ"קהל" גדול ביותר.

בשכונה שמתגוררים יהודים רבים - אף שישנם ארגונים שונים - כדאי שכולם יצטרפו ברשימה אחת.

מ. שיתוף פעולה

כדי שהמבצע יעשה באופן מסודר ומאורגן - על המוסדות והארגונים השונים להתדבר ביניהם. ואף שההצעה הנ"ל - שנלקחה ומיוסדת על מצוות הקהל שבתורה שבכתב, ומיוסדת על גודל העניין ד"ליראה את ה'", ואהבת ואחדות ישראל, וגודל כוח הציבור וכו' - שייכת לכל אחד מבני ישראל, בלי יוצא מן הכלל, שהרי תורה אחת ושולחן-ערוך אחד לכולנו, בכל זאת כדי שההצעה הנ"ל תבוא לידי פועל ובהצלחה רבה, כדאי שהמוסדות והארגונים יתדברו ביניהם, ובוודאי יסכימו אחר כך להצטרף ולהתאחד ביחד, כנ"ל.

ויהי-רצון שפעולתו של כל אחד ואחת מישראל ב"הקהל את העם האנשים הנשים והטף", תמהר ותזרז עוד יותר את קיום היעוד "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", שהקב"ה "אוחז בידיו ממש איש איש ממוקומו" ומקהיל את כולם יחדיו - "קהל גדול ישובו הנה", לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית-המקדש, וזוכים לקיים מצוות הקהל כפשוטה - שמיעת פרשיות התורה מפני דוד מלכא משיחא, "שליח הא-ל", מתוך שמחה וטוב לבב, תיכף ומיד ממש.

(רובו יצא לאור ב"קונטרס ע"ד מבצע הקהל" בשעתו, ע"י מטה מבצע הקהל)

הוספה

חשיבות הנסיעה לכ"ק אדמו"ר לחדש תשרי דשנת הקהל

❖ "וישר כח לכל האורחים שליט"א, אשר הרגש החסידים שלהם האיר אצלם בגלוי ובידי לידיו פועל ממש לקיים את ה"לך-לך מארצך" גו', כדי להיות בד' אמותיו (בית הכנסת ובית המדרש) של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, במשך הזמן דהקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף" - חג הסוכות (עכ"פ שעה אחת או יום אחד), ועל אחת כמה וכמה אלה שהיו כל משך חג הסוכות, ובמיוחד - גם המשכן עד שבעה במר-חשוך".

(ש"פ לך-לך תשמ"ח)

❖ "לאמירתי ע"ד שלא התראינו בט"ו שנים - ה"ז בא בהמשך לדיבורי לאחרונה .. אודות הקהל!"

א' השלוחים מברזיל שנסע לכ"ק אדמו"ר לכינוס השלוחים העולמי דשנת הקהל תשמ"ח, עבר לפני כ"ק אדמו"ר בחלוקת הקונטרסים לשלוחים. לאחר שקיבל הקונטרס, כ"ק אדמו"ר קרא לו שוב, ונתן לו דולר נוסף, ואמר: "פאר די פופצן יאר וואס מ' האט זיך ניט געזען". [=עבור הט"ו שנה שלא התראינו].

הנ"ל, שהי' רגיל לנסוע לחצרות קודשנו מידי שנתיים או שלוש, החליט לשאול את כ"ק אדמו"ר לכוונתו הק'.

בסיום א' מהמכתבים שקיבל, כתב כ"ק אדמו"ר: "לאמירתי ע"ד שלא התראינו בט"ו שנים - ה"ז בא בהמשך לדיבורי לאחרונה ובארוכה כו' אודות הקהל (וראי' בממדים המתאימים לזה) - ובקשר לשני "הקהל" האחרונים (יד-טו שנים) - לבטל החזקה דג' פעמים ע"י ביקורו עתה".

ואכן, בחשבו את נסיעותיו לכ"ק אדמו"ר מצא שמשנת תשי"ט עד תשמ"ח היו שנתים שנות הקהל שלא הי' אצל כ"ק אדמו"ר".

(ראה לקו"ש חל"ט ע' 653)

❖ 'שנת הקהל' - כולם יבואו הנה

בחדש תשרי תשל"ג כנס הרה"ח ר' טובי' בלוי ליחידות'. בפתק שכתב ייחל במשאל לבו שכל אחד מבני משפחתו יזכה לבוא אל הרבי. ביחידות' התייחס הרבי לעניין זה ואמר: "מה שכתבתם בקשר למשפחה שיהיו כאן - הרי השנה הבאה תהי' 'שנת הקהל', הי' זה דבר נכון שכולם יבואו הנה לחדש תשרי, שאז יוכל כל אחד לקבל לפי אופנו אם בדרך פנימי אם בדרך מקיף מעניינים שמסביב". ואכן בתשרי הבא, ה'תשל"ד, הגיע כאמור עם כל משפחתו. כשנכנס עם אשתו לרבי ליחידות, אמר הרבי בין השאר: "הרי

דובר בשיחה שחיוב מצוות הקהל הוא בכך שמגיעים אליו [=הכוונה אל המלך], ולכן אתן לכם סיוע והשתתפות בהוצאות הנסיעה”.

(התקשרות ו' עמ' 11)

❖ יבאו לכאן לשנת “הקהל”

לכבוד חג השבועות תש”מ היגיע ר' זלמן יפה ורעייתו להרבי, לאחר תפילת מנחה ביום נסיעתו לביתו, ניגש ר' זלמן יפה להרבי ואמר שנוסע לביתו. בין הדברים אמר לו הרבי שיזכור לבוא לכאן לשנת “הקהל”, עב”פ לסוכות, ואפשר קודם.

(שיחות קודש תש”מ ח”ג עמ' 1171)

❖ מ'שטורעמט דאך וועגן “הקהל”

בשנת 'הקהל' תשל”ד נסע הרב טייכמאן עם רעייתו אל הרבי, כשנתקבלו אצל הרבי ליחידות, שאלם הרבי: “מדוע לא הבאתם גם את הילדים, מ'שטורעמט דאך וועגן הקהל” [הרי מטעירים אודות הקהל] האנשים נשים וטף“!?

שער שני

ליקוט כתבי יד קודש

שנת הקהל

להקהיל לחינוך הכשר

הגהות הרבי על גבי המכתב הכללי לקראת שנת תשי"ג, ח"י אלול תשי"ב, המכתב נדפס בלקו"ש ח"ט ע' 803-9:

ב"ה, **יום א' דסליחות ח"י אלול**, ה'תשי"ב
ברוקלין. נ.י.

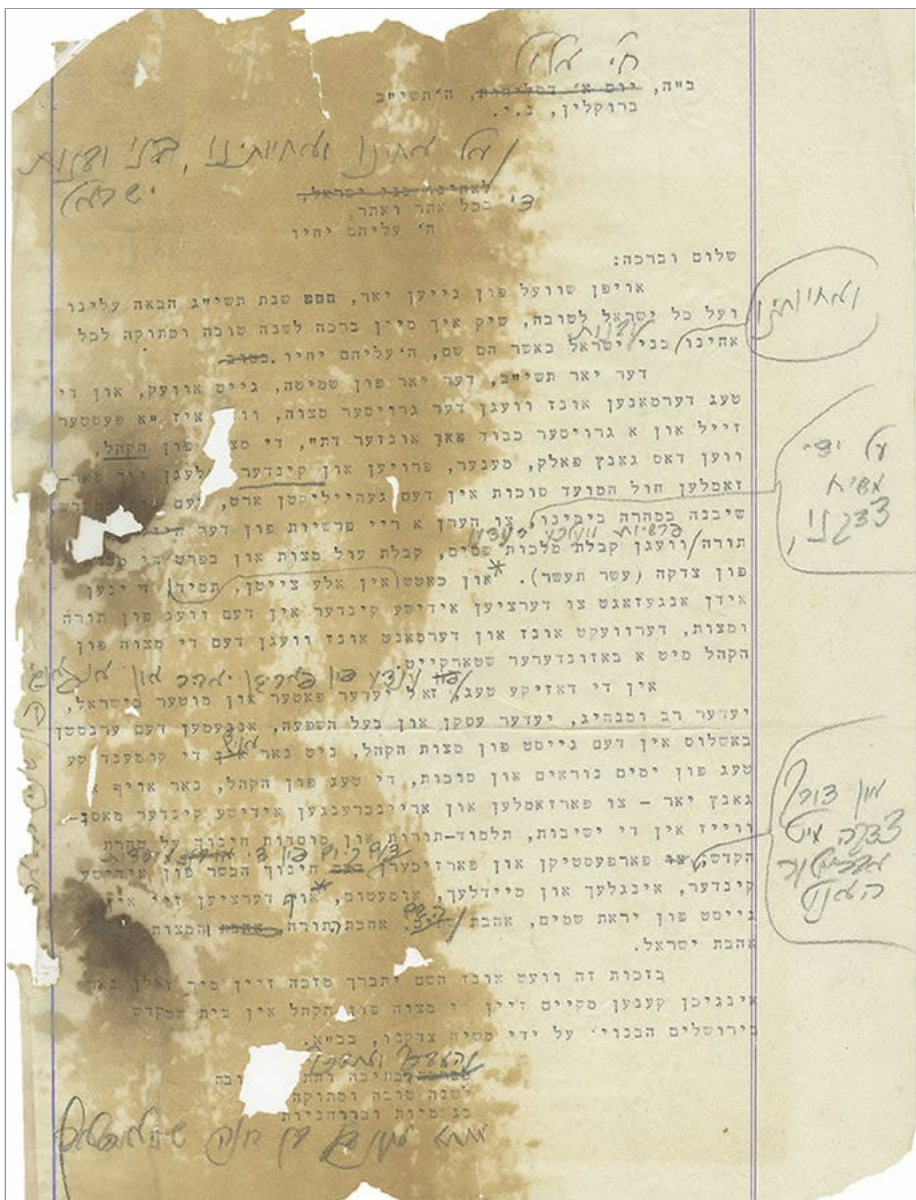
לאחינו בני ישראל אל אחינו ואחיותינו, בני ובנות ישראל,
די בכל אתר ואתר,
ה' עליהם יחיו
שלום וברכה:

אויפן שוועל פון נייען יאָר, שנת תשי"ג הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה, שיק איך מיין ברכה לשנה טובה ומתוקה לכל אחינו ואחיותינו בני ובנות ישראל באשר הם שם, ה' עליהם יחיו.

דער יאָר תשי"ב, דער יאָר פון שמיטה, גייט אַוועק, און די טעג דערמאָנען אונז וועגן דער גרויסער מצווה, וואָס איז "אַ פעסטער זייל און אַ גרויסער יסוד פאַר אונזער דת", די מצוה פון הקהל, ווען דאָס גאַנץ פּאָלק, מענער, פרויען און קינדער, פלעגן זיך פארזאמלען חול המועד סוכות אין דעם געהייליקטן אָרט, דעם בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו על ידי משיח צדקנו, צו הערן א ריי פרשיות פון דער הייליגער תורה, פרשיות וועלכע ריידן וועגן קבלת מלכות שמים, קבלת עול מצות און בפרט די מצוה פון צדקה (עשר תעשר). [כאן סימן הרבי לתחילת קטע חדש].

און כאָטש תמיד אין אַלע צייטן זיינען אידן אָנגעזאָגט צו דערציען אידישע קינדער אין דעם וועג פון תורה ומצות, דערוועקט אונז און דערמאָנט אונז וועגן דעם די מצוה פון הקהל מיט אַ באַזונדערער שטארקייט.

אין די דאזיקע טעג, ענדע פון פּאַריקן יאָר און אנפאנג פון שנה הבאה זאל יעדער פּאָטער און מוטער בישראל, יעדער רב ומנהיג, יעדער עסקן און בעל השפעה, אננעמען דעם ערנסטן באשלוס אין דעם גייסט פון מצות הקהל, ניט נאר אַין אויף די קומענדיקע טעג פון ימים נוראים און סוכות, די טעג פון הקהל, נאָר אויף אַ גאַנץ יאר – צו פּאַראַטלען

און אריינברענגען אידישע קינדער מאסנווייז אין די ישיבות, תלמוד תורות און מוסדות חינוך על טהרת הקדש; און דורך צדקה מיט אַ ברייטער האַנט אַז פארפעסטיקן און פארזיכערן דעם קיום פון די מוסדות דאס חינוך הכשר פון אידישע קינדער, אינגלעך און מיידלעך, אומעטום. [כאן סימן הרבי לתחילת קטע חדש].

אויף דערציען זיי אין גייסט פון יראת שמים, אהבת **שמים** השם, אהבת התורה **אהבת** והמצות און אהבת ישראל.

בזכות זה וועט אונז השם יתברך מזכה זיין מיר זאָלן גאָר אינגיכן קענען מקיים זיין די מצוה פון הקהל אין בית המקדש בירושלים הבנוי' על ידי משיח צדקנו, בב"א.

בברכת המנרך ומתברך בכתיבה וחתימה טובה

לשנה טובה ומתוקה

בגשמיות וברוחניות

[כ"ק אדמו"ר חתם בשמו הק' יחד עם שם אמו ושם המשפחת]

ב"ה, ח"י אלול, ה'תשי"ב
ברוקלין, נ.י.

אל אחינו ואחיותינו, בני ובנות ישראל,
די בכל אתר ואתר,
ה' עליהם יחיו,

שלום וברכה:

לקראת השנה החדשה הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה,
הנני שולח לכל אחינו ואחיותינו, בני ובנות ישראל, באשר הם שם, ה'
עליהם יחיו, ברכה חמה להכתב ולהחתם לשנה טובה ומתוקה.

מקץ ובמועד שנת השמיטה, האי שתא, נזכרים אנו בזאת המצוה
עמוד חזק ויוד גדול בדת, מצות הקהל, אשר כל העם האנשים והנשים
והטף היו נקהלים במקום המקודש, שיבנה בב"א, לשמוע פרשת קבלת
מלכות שמים, קבלת עול מצות, קבלת בריתות של תורה ומשמיע לרבים
עשר תעשר.

ואף על פי שבכל עת ובכל שעה מצויים אנו בחינוך הבנים והבנות
לשמור דרך ה', הנה מקץ ובמועד שנת השמיטה מצויים אנו בזה ביתר
שאת ובתוספות התעוררות, וכמו שנאמר: ובניהם גו' ישמעו ולמדו ליראה
את ה'.

ובטח אשר בימים הנוראים ובימי חג הסוכות, ימי הקהל, הבע"ל,
יתעורר כל רב, כל מנהיג, כל עוסק בצרכי ציבור, כל אחד אשר דבריו
גשמיעין —

עמוד . . . בדת : חינוך סוף מצות כרית.
פרשת קבלת . . . תעשר : רש"י סוטה מא, א. וברמב"ם הל' תמינה רפ"ג : פרשיות
שהן מזרזות אותן במצות ומחזקות ידיהם בדת האמת.

כל מנהיג : להעיר, אשר י"א שבאם אין מלך בישראל הגדול שבדור ה' קורא
פרשת הקהל, ובאזהרות רב סעדי' גאון (דיבור לא תשא) : רב מהיר יקרא ספר במועד
שמיטת (מנחת חינוך שם, ביאר הרב פערלא על ס' המצות לרס"ג, עשה ט"ז ופ' וי"ד).
ואכ"מ.

ודברים היוצאים מן הלב לב ער שישנו לכל אחד ואחת מישראל,
 וכנסים אל לב השומעים —

לעורר את בני עדתו וסביבתו לתורה ויראת שמים ביתר שאת וביתר
 עז, ובפרט לתמוך לחזק ולהרחיב את מוסדות החינוך הכשר, חינוך של
 לימוד תורה ביראת שמים, ולהקהיל ולהביא את הבנים והבנות להתחנך
 בהם, להיות נצר מטעי הוי' מעשה ידיו להתפאר.

ואני תקוה אשר התעוררות והשפעה זו תהא נמשכת ופועלת על כל
 השנה כולה.

ובגלל זאת יזכנו השם יתברך לגאולה השלימה על ידי משיח צדקנו,
 לעשות ולקיים מצות הקהל בזבול בית תפארתנו, במהרה בימינו, אכי"ר.

המברך ומתברך בכתובה וחתומה טובה
 לשנה טובה ומתוקה
 בגשמיות וברוחניות
 מנחם מענדל בן חנה שניאורסאהן

אחד ואחת : כידוע, גם נשים חייבות במצות הקהל.

הקהל בכל השנה

מענה לשאלת המניחים בשיחת ש"פ בראשית תשכ"ז, אודות המשכת שנת הקהל על כל
 השנה כולה:

נתבאר אשר שייך לעשות זכר לקהל גם אחרי ט"ז תשרי, כי התכלית שנמשכת
 מהפעולה דהקהל (בלי הפסק בנתיים, כמובן) בהקהל היא כמפורש בכתוב למען ילמדו
 גו' לעשות את כל דבר התורה הזאת. וענין זה ה"ה גפ בא אח"כ, והוצא עוד הוכחה
מפורשת לזה ממ"ש בספר המנהיג שנוהגים לקרות קהלת בשמע"צ. לקרות קהלת
בשמע"צ, זכר להקהל

שאלה: לכאורה אינו מובן,

(א) "למען ילמדו גו' לעשות" היא לכאורה רק תכלית המצוה, אבל עשיית המצוה –
 ההקהלה, הרי יש לה זמן קבע, והזכר ה"ה ל"הקהל"?

(ב) באם אזלינן בתר תכלית המצוה, הרי אין לזה הגבלה כלל, וא"כ אפשר לעשות הקהל
 גם בזמן אחר? בשנים שלאחרי מוצאי שנת השביעית?

- מספר המנהיג ישנו רק הוכחה לזה. אבל מהי ההסברה בזה?

בס' המנהיג - י"ל 1) שכמה תנאים-סימנים לזמן הקהל בכתוב, ועד שמע"צ כולם ישנם, לבד מאחד - "בבוא כל ישראל", "מאתחלתא דמועד".

2) ההקלה עצמה הרי נמשכת בודאי בנוגע להמחוייבים בראי', וע"פ סברא - גם בנוגע להשאר, עד לאחרי היו"ט (כולל שמע"צ), כדמוכח מזמן השאלה כשיגיע כו'. ועוד י"ל ואכ"מ.

נחבאר אשר שי"ך לעשות זכר לחקל גם אחרי ס"ו תשרי, כי
 התכלית בהקלה היא כמפורש בכתוב למען ילמדו גו' לעשות את כל דברי
 החזרה הזאת. וענין זה ה"ה גם אח"כ, וק"ש הוכחה לזה פ"ס"ש בספר
 המנהיג שנוהגים לקרות קהלה בשמע"צ, וע"פ סברא
 שאלה: לכאורה אינו מובן,
 א) "למען ילמדו גו' לעשות" היא לכאורה רק תכלית המצוה, אבל עשיית
 המצוה - ההקלה, הרי יש לה זמן קבע, והזכר ה"ה ל"הקלה"?
 ב) באם אזלינן בחד תכלית המצוה, הרי אין לזה הגבלה כלל, וא"כ
 אפשר לעשות הקהל גם בזמן אחר? בטנים שלאמרי מוצאי שנת הסביעית?
 - מספר המנהיג ישנו רק הוכחה לזה, אבל מהי ההסברה בזה? וע"פ סברא
 הרי נמשכת בודאי בנוגע להמחוייבים בראי', וע"פ סברא - גם בנוגע
 להשאר, עד לאחרי היו"ט (כולל שמע"צ), כדמוכח מזמן השאלה כשיגיע כו'.
 ועוד י"ל ואכ"מ.

ברכה לשנת הקהל

ממכתב הרבי למשפיע הרה"ח ר' שמואל ע"ה לויטין לר"ה תשל"ד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

גה. עירי שנת הנהל,
דרוסיין נ. י.

הרובע זידיטש הווא אגוד

נא אגני רבני מיני הרובע זי
האז אגני תיבת

אום ודרבה!

אנדלעך הטנה החגמה העקל ועל צי ויחיל זעמנה
אדרבה, הינן דנה אהביץ דרפת, דרפת כוא אידה אגני
אמקנה דפזר, פואל-רוק נחמ אמת צפויא זי ואגני אגני
התאידים, ואלד נחמ כה דדריאמת הלפונה דממה וזיל.

דרבה אמון ימים וטנים צודות

זידיטש פון אגני תיבת
נחמ אמת צפויא זי

שנת הקהל את העם

ב"ה, בין כסה לעשור, ה'תשל"ד
ברוקלין, נ.י.

הרה"ג וו"ח אי"א נז"נ
רב פעלים וכו' מוה"ר
דב יהודא שי' וזוג'
הרבנית חחי'

שלום וברכה:

נעם לי לקבל פ"ש מכאו"א מהם, ובמיוחד הידיעות על דבר
החזונה לפרטי'.

ויהי רצון שיהי' בנין עדי עד ויקויימו כל הברכות בזה.
ובעמדנו בין כסה לעשור יהי רצון שיחברכו כאו"א בחוככי
כללישראל בחחיפה ובפר חחימה טובה וחמיד כל הימים יבשרו
אך טוב בטוב הנראה והנגלה.

בכבוד ובברכה
א.י.א.י.א.

הקהלת הילדים

מכתב כללי לילדי ישראל, חול המועד סוכות תשמ"א:

ב"ה, חול המועד סוכות,

פרשת ברכה, שנת הקהל,

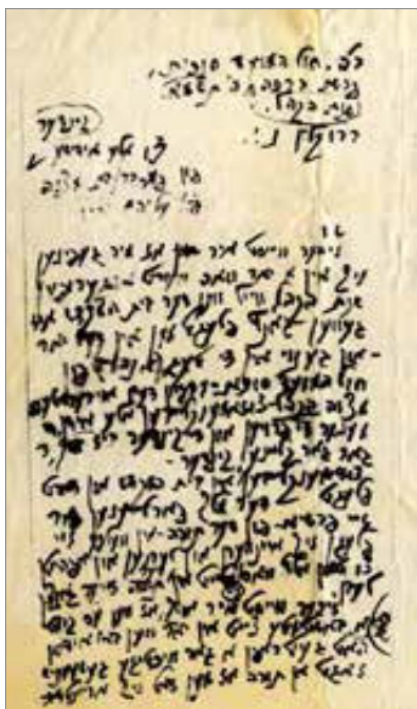
ה'תשמ"א. ברוקלין, נ.י.

צו אלע אידישע קינדער פון פֿאַר בר/בת מצוה

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

זיכער ווייסט איר אַז מיר געפינען זיך אין אַ יאָר וואָס ווערט אַנגערופן שנת הקהל,
ווייל ווען דער בית המקדש איז געווען גאַנץ פלעגט מען אין דעם יאָר – און גענוי אין
די טעג (אנהויב) פון חול המועד סוכות – ערפילן דעם אויבערשטניס מצוה הקהל –

צוזאמענקלייבן אַלע אידן, די מענער די פרויען און די קינדער ביז אויך, די גאַר גאַר קליינע קינדער -

צוזאמענקלייבן זיי אין בית המקדש און דאָרט פלעגט דער מלך פארליינען פאר זיי פרשיות פון דער תורה - אין וועלכע זיי פלעגן זיך איינהערן און לערנען און אָפּהיטן צו טאָן אַלץ וואָס עס שטייט אין דער תורה זייער גאַנצן לעבן.

זיכער ווייסט איר אויך, אַז ווען עס קומט אַ באַשטימטע צייט אין יאר ווען באַם אידישן פאלק האט געטראפן אַ גאַר וויכטיגע געשעעניש זאָגט אַן תורה אז מען זאָל זיך אריינטראַכטן אין איר, זיך פארשטעלן און איבערלעבן זיי און אָפּלערנען פון איר ווי אזוי און אין וואָס דאָס זאל ווירקן און צוגעבן אין דעם אייגענעם לעבן איצטער,

ווי צום ביישפיל גלייך באם ערשטן יום טוב, פסח - פופצן טעג אין ניסן אריינטראַכטן זיך אז דער אויבערשטער האָט אונז ארויסגענומען פון גלות און קנעכטשאפט פון מצרים און געמאכט אונז פריי אויף צו דינען עם, מקיים זיין אַלע זיינע מצוות.

אַזוי אויך אז עס קומען די הקהל טעג דארף יעדער פון אונז, אריינגענומען אויך די גאר קליינע קינדער - זיך אריינטראַכטן אַז זיין הויז, יעדער אידישע הויז, אַזוי קינדער - אויך די כתה אין וועלכער זיי לערנען אין בית הספר און עלניכעס, דארף זיין ריין ליכטיג און געהייליגט (קדוש) און

דאָס וואָס עס "קיניגט" און פירט אן מיט עס, מיט זיין לעבן - זיין אמונה אין דעם אויבערשטן, ווי ער הויבט אן זיין לעבן טאָג טעגליך מיט'ן זאָגן מודה אני לפניך מלך חי וקיים - זאָל "פארליינען", איינווירקן אויף עס אינגאנצן און אויף אַלעס וואָס ער טוט אז עס זאל זיין ווי געזאָגט אין פרשיות התורה.

און אויך טאָן הקהל - אנהויבנדיק פון איצט און פאַרזעצן אַ גאַנץ יאר - אין פאַסנדע צייטן, ובפרט שבת - צוזאַמענקלייבן זיך לערנען א פרשה, אן ענין בתורה און אננעמען החלטות טובות (גוטע באשלוסן) אויף נאכמער צוגעבן אין עשיית (טאָן) המצוות.

כדי דאס אלעס זאל זיין מיט נאָכמער הצלחה און לעבעדיקייט איז כדאי זיך פאראייניקן די וועלכע קענען זיך אפטערס צוזאַמענקלייבן אין אַ "קהל", א גרופע - "צבאות השם" דעם אויבערשטן'ס ארמעע, וואָס דאָס איז דאָך יעדער איד פון קלייננויז אויף, וואָס דער אויבערשטער זאגט עס אן מלאו את הארץ וכבשוה - אייננעמען די וועלט דורך אנפילן איר מיט אמת'ער ליכטיקייט, אז מ'זאל זען אַז זי געהערט אינגאנצן צום אויבערשטן.

מיט אַ וואונטש פון א סאך הצלחה אין דעם אלעם און - א פריילעכן יום טוב און אַז דער גאנצער יאר זאָל זיין א שנה טובה ומתוקה

/ צוליב דער קדושה פון מועד קומט דא ניט קיין חתימה /

הגהות למהדורת הלה"ק דהמכתב:

כדי שכל זה יהיה ביתר הצלחה וחיוניות - ראוי לאחד את כל המסוגלים להתאסף תכופות במסגרת של "קהל", קבוצה ה"צבאות השם", שעליהם נמנה כל יהודי עוד מקטנותו, כיון אשר את כל אחד מצוה הקב"ה: "מלאו את הארץ וכבשוה", לכבוש את

העולם על ידי מילדי "שימלא" אותן, יאיר העולם באור אמיתי, כך שייראה לכל שהיא שייכת לגמרי ל אשר כל הארץ היא של הקב"ה.

כדי שכל זה יהי' ביתר הצלחה וחיוניות - ראוי לאחד את כל המסובלים
 להתאסף תכופות בסגרת של "קהל", קבוצה ה"צבאות הספ", שעליהם נסנה כל
 יהודי, מקטנותו, אשר ארץ מצוה הקב"ה. "סלאו את הארץ ובכשוה" לכבוש את
 העולם על ידי ~~הקב"ה באור אמיתי, כך שייראה לכל~~ ~~ההנהגה הנכונה~~ ~~ל"קב"ה~~

ב"ה, חול המועד סוכות,

פרשת ברכה, שנת הקהל,

ה'תשמ"א. ברקלין, נ.י.

לכל ילדי ישראל

אשר לפני גיל בר/בת מצוה

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

ודאי ידוע לכם שאנו עומדים בשנה הנקראת - שנת "הקהל", משום שכאשר בית המקדש היה קיים, היו בשנה זו - וליתר דיוק: בימים אלה של (תחלת) חול המועד סוכות - מקיימים את מצות ה' של "הקהל", להקהיל את כל בני ישראל, "האנשים והנשים והטף" כולל גם קטני-קטנים,

- להקהילם בבית-המקדש, שם היה המלך קורא לפניהם פרשיות מן התורה, שאותן שמעו ולמדו, ושמרו לעשות את כל דברי התורה "כל הימים אשר אתם חיים".

כן ידוע לכם ודאי שבהגיע מועד מסויים בשנה שבו התרחש בעבר אצל עם ישראל אירוע חשוב מאד - מצוה התורה להתבונן בדבר, לראות כאילו את האירוע כנגד העיניים, לחיות אותו מחדש, וללמוד ממנו כיצד ובמה ישפיע ויוסיף הדבר בחיים העצמיים של יוסי-יום בהווה.

כך, למשל, מיד בחג הראשון - חג הפסח שבחמשה-עשר בניסן - יש להתבונן בכך שהקב"ה הוציאנו מגלות ומעבדות מצרים, ונתן לנו חירות על מנת לעבדו ולקיים את כל מצותיו.

וכך גם בהגיע ימי "הקהל" - על כל אחד מאתנו, כולל ילדים קטנים

ביותר, להתבונן שביתו, כל בית יהודי, ואצל ילדים – גם הכתה, שבה הם לומדים בבית-הספר, וכיוצא בזה, צריכים להיות נקיים, מוארים וקדושים, וה"מלך", הדבר "המולך" ומנהיג אותו ואת חייו, שהוא האמונה בהקב"ה (כפי שהוא מתחיל את חיי יום-יום שלו, באמירת "מודה אני לפניך, מלך חי וקיים") – "יקרא לפניו", ישפיע עליו כולו ועל כל מעשיו שיהיו כאמור בפרשיות התורה.

כן לקיים "הקהל" – החל מעתה והמשך בכל השנה – בזמנים מתאימים, ובפרט בשבת: להתאסף ללמוד פרשה או ענין בתורה, ולקבל החלטות טובות לתוספת יתר בעשיית המצוות.

כדי שכל זה יהיה ביתר הצלחה וחיוניות – ראוי לאחד את כל המסוגלים להתאסף תכופות במסגרת של "קהל", קבוצה ה"צבאות השם", שעליהם נמנה כל יהודי עוד מקטנותו, כיון אשר את כל אחד מצוה הקב"ה: "מלאו את הארץ וכבשוה", לכבוש את העולם על ידי "שימלא" אותו, יאיר העולם באור אמיתי, כך שייראה לכל אשר כל הארץ היא של הקב"ה.

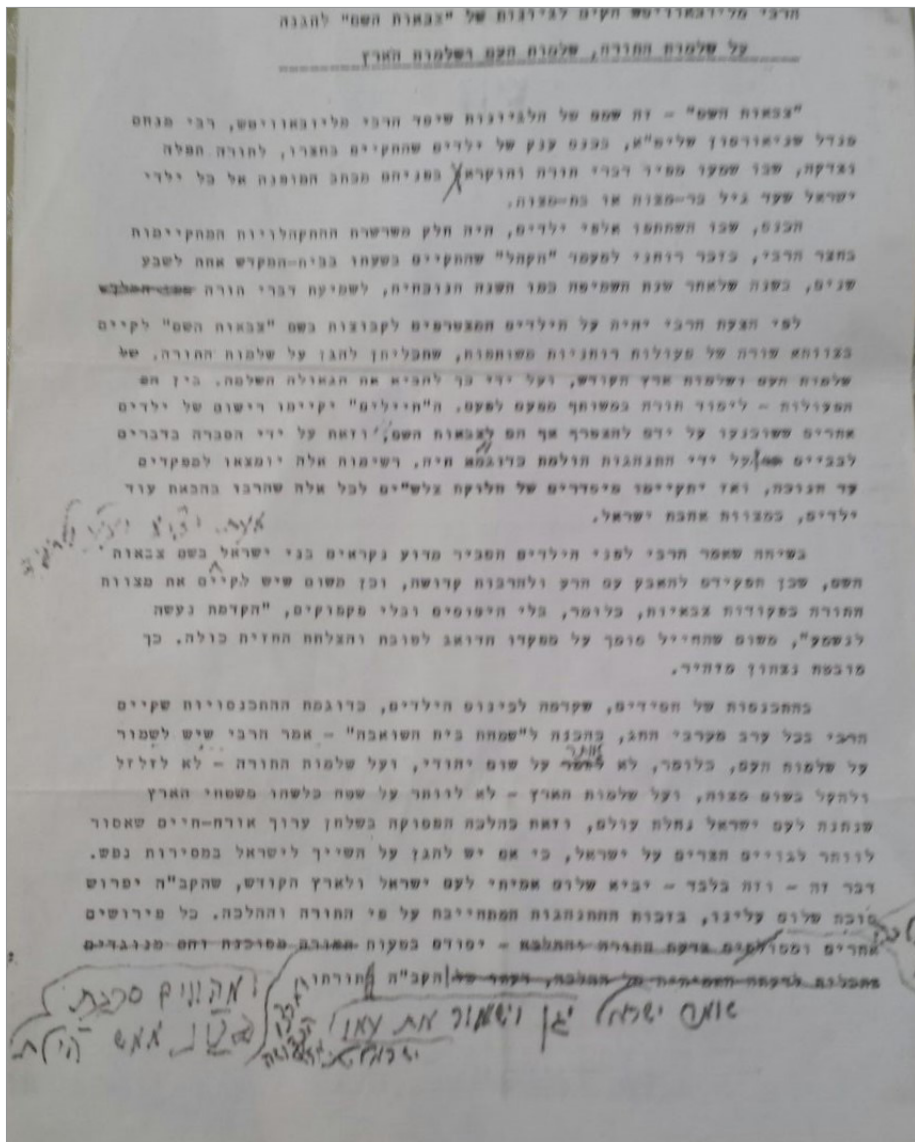
בברכה להצלחה רבה בכל האמור,
 ולחג שמח, ושכל השנה תהי' שנה טובה ומתוקה
 /מפני קדושת המועד לא באה כאן החתימה/

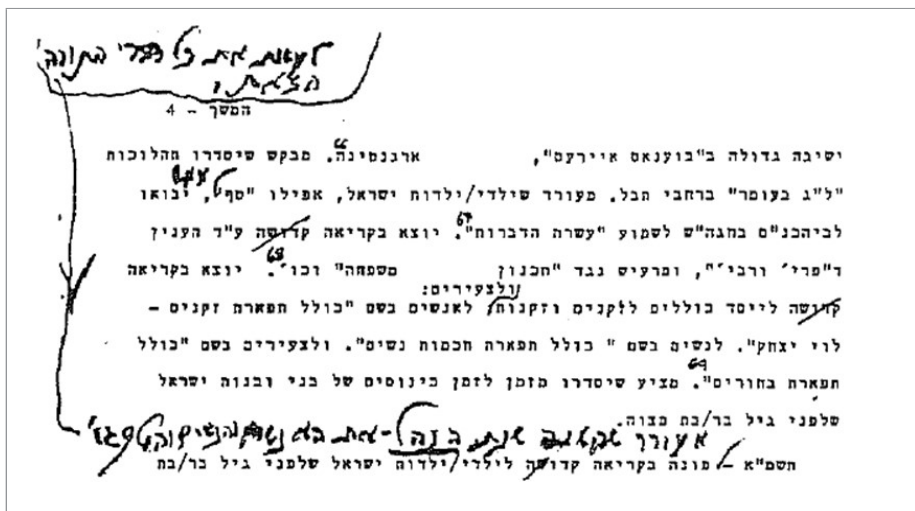

מעורר שהשנה היא שנת הקהל

מההגות לשנת תשמ"א - שנת הקהל בשלשלת היחס - תולדות כ"ק אדמו"ר:

מעורר שהשנה שנת הקהל - את האנשים והנשים והטף גו' לעשות את כל דברי התורה הזאת,

יומן הקהל תשמ"א

הגהות הרבי על דיווח לעיתונות מתשרי תשמ"א - שנת הקהל:

הרבי מליובאוויטש הקים לגיונות של "צבאות השם" להגנה על שלמות התורה, שלמות העם ושלמות הארץ

"צבאות ה'" - זה שמם של הלגיונות שיסד הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מנדל שניאורסון שליט"א, בכנס ענק של ילדים שהתקיים בחצרו, לתורה תפלה וצדקה, שבו שמעו מפיו דברי תורה והוקראו בפניהם מכתב המופנה אל כל ילדי ישראל שעד גיל בר-מצוה או בת-מצוה.

הכנס, שבו השתתפו אלפי ילדים, היה חלק משרשרת ההתקהלויות המתקיימות בחצר הרבי, כזכר רוחני למעמד "הקהל" שהתקיים בשעתו בבית-המקדש אחת לשבע שנים, בשנה שלאחר שנת השמיטה כמו השנה הנוכחית, לשמיעת דברי תורה **מפי המלך**.

לפי הצעת הרבי יהיה על הילדים המצטרפים לקבוצות בשם "צבאות ה'" לקיים בצוותא שורה של פעולות רוחניות משותפות, שתכליתן להגן על שלמות התורה, שלמות העם ושלמות ארץ הקודש, ועל ידי כך להביא את הגאולה השלמה. בין הפעולות - לימוד

תורה במשותף מפעם לפעם. ה"חיילים" יקיימו רישום של ילדים אחרים ששוכנעו על ידם להצטרף אף הם ל"צבאות ה'", וזאת על ידי הסברה בדברים לבביים ועל ידי התנהגות הולמת כדוגמה חיה, רשימות אלה יומצאו למפקדים עד חנוכה, ואז יתקיימו מיסדרים של חלוקת צלש"ים לכל אלה שהרבו בהבאת עוד ילדים, כמצוות אהבת ישראל.

בשיחה שאמר הרבי לפני הילדים הסביר מדוע נקראים בני ישראל מעת יצי"מ וע"ע ולתמיד בשם צבאות השם, שכן תפקידם להאבק עם הרע ולהרבות קדושה, וכן משום שיש לקיים את מצוות התורה כפקודות צבאיות, כלומר, בלי היסוסים ובלי פקפוקים, "הקדמה נעשה לנשמע", משום שהחייל סומך על מפקדו הדואג לטובת והצלחת החזית כולה. כך מובטח נצחון מזהיר.

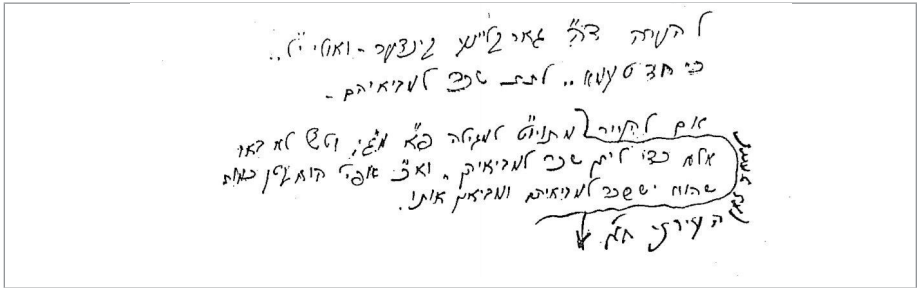
בהתכנסות של חסידים, שקדמה לכינוס הילדים, בדוגמת ההתכנסויות שקיים הרבי בכל ערב מערבי החג, כהכנה ל"שמחת בית השואבה" – אמר הרבי שיש לשמור על שלמות העם, כלומר, לא לוותר על שום יהודי, ועל שלמות התורה – לא לזלזל ולהקל בשום מצווה, ועל שלמות הארץ – לא לוותר על שטח כלשהו משטחי הארץ שנתנה לעם ישראל נחלת עולם, וזאת כהלכה הפסוקה בשלחן ערוך אורח-חיים שאסור לוותר לגויים הצרים על ישראל, כי אם יש להגן על השייך לישראל במסירות נפש. דבר זה – וזה בלבד – יביא שלום אמיתי לעם ישראל ולארץ הקודש, שהקב"ה יפרוש סוכת שלום עלינו בזכות ההתנהגות המתחייבת על פי התורה וההלכה. כל פירושים אחרים **ומסולפים בדעת התורה וההלכה הלכה ??** – יסודם בטעות ומהווים סכנת פקו"נ ממש היל"ת **חמורה מסוכנת והם מנוגדים בתכלית לדעתה האמיתית של ההלכה, דעתו של** והקב"ה שומר ישראל יגן וישמור את עמו בתורתו וארצו הקדושה ארץ ישראל.

הבאת טף להקהל

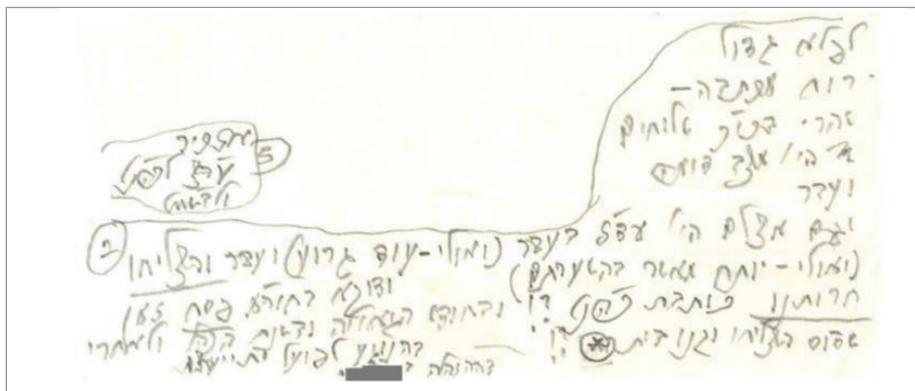
צילום מפתק שהוכנס לרבי ע"י הריל"ג ובו שואל אם להעיר על מכתב-כללי ("יום ג' פ' צו, י"א אדר שני ה'תשמ"א") בנוגע לעניין הבאת טף ל"הקהל", ועליו הוסיף הרבי בגוכי"ק: "לאחר זמן העירני ח"א", להורות שבאופן זה יש להוסיף את ההערה. (המכתב נדפס ג"כ בלקו"ש חכ"א ע' 884 ואילך).

שלילת מחשבות שליליות

מענה מניסן תשמ"א למכתבה של אחת השלוחות - בו תיארה הקשיים וההתנגדויות בהם נתקלו בעבודת השליחות, וסיימה (באנגלית): "מחכים אנו למענת הרבי שליט"א, כיון שאי אפשר לנו להמשיך כך":

(2) לפלא גדול רוח מכתבה - שהרי בכ"כ שלוחים שי' הי' מצב דומה ועבר

וגם אצלם הי' עד"ז בעבר (ואולי - עוד גרוע) ועבר והצליחו (ואולי - יותר מאשר בהשערותם)

ודוקא בחוה"מ פסח זמן חרותנו כותבת כהנ"ל?! ובחודש הגאולה ובשנת הקהל ולאחרי שסו"ס הצליחו וקנו בית?!

בהנוגע לפועל יתייעצו בהנהלה ב...

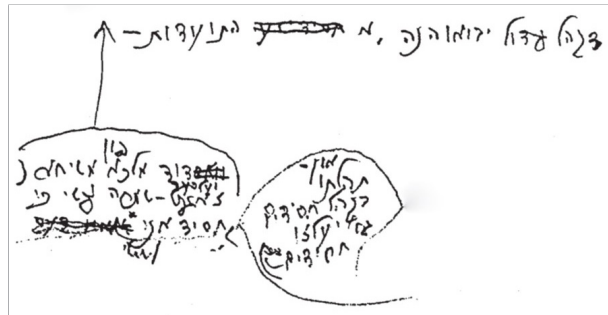
(3) אזכיר עה"צ לכהנ"ל ולבשו"ט.

התועדות פון דוד מלכא משיחא

מהגהת הרבי לשיחת בחוקותי תשמ"א:

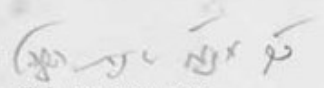
דקהל גדול יבואו הנה, א התועדות - פון דוד מלכא משיחא וועלכער זאגט - שמרה נפשי כי חסיד אני . . און - תהלתו בקהל חסידים גוי יעלזו חסידים.

שנת הקהל

על פתח דבר לקובץ "ירחי כלה" הוסיף הרבי בתאריך:

כ"ף מנ"א שנת הקהל.

בתור הוספה לקובץ זה, בא מדור מיוחד ע"ד בעל ההילולא, שלזכרו
 נתייסדו כינוסי ירחי כלה במחנה גן ישראל.
 בראש הקובץ: א) המונח, ב) פאקסימיליא מרשימת בעל ההילולא (דלקמן), ג)
 רשימת בעל ההילולא ע"ד שמו, מאמרו וגלותו. ד) ראשי פרקים מדברי ימי חייו
 - כפי שגורסו בשלהי שנת ה'תת"ד ע"י כ"ק אדמו"ר (מהוריי"ץ) נבג"ם זי"ע.
 ובסוף הקובץ - מדור של מאמרים, בהם ימצא הקורא קווים לדמותו ודרך
 לימודו של בעל ההילולא.
 המערכת
 קריית גן ישראל ה'תשמ"א.
 שנת השמונים לכ"ק אדמו"ר שליט"א

ציור מעמד ההקהל

הגהות כ"ק אדמו"ר (בכת"י המזכיר) לשער ה"משיח טיימס". בשער הגליון שיצא לאור לראש-השנה תשמ"ח צוייר מעמד הקהל, ועל-כך ציין הרבי (בכ"ד מנחם-אב תשמ"ז):

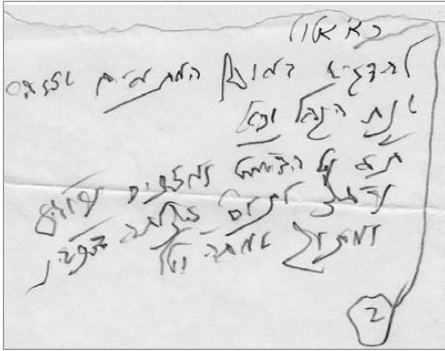
יתוסף עוד שיהי נראה יותר ילדים וטף

כאשר הוכנס השער עם העתקת המענה על-גביו, הדגיש הרבי בשני קוים את המילים **"יותר ילדים וטף"**, וסימן "V" לאישור.

משמאל - שער החוברת כפי שיצא-לאור.

להדגיש שזוהי שנת הקהל

מענה מיוחד בו מעורר הרבי על הדגשת
ציון השנה כשנת הקהל:

**להדגיש באופן המתאים שזוהי שנת
הקהל וכו'**

**ת"ח על הבש"ט ואזכיר עוה"פ עה"צ
לתוס' הצלחה בכה"נ[ל] ומתוך שמחה
וט"ל**

כל אחד מלך

הוספה בכת"ק על גליון השיחה באנגלית לתומכי מחנה ישראל, ה' תשרי תשמ"ח:

In our time, in the absence of the physical Beis Hamikdosh, we are precluded from fulfilling the Mitzvah of Hak'hel in its physical format. However, we can still carry it out in a spiritual way here and now and everywhere, by implementing the spirit and message of Hak'hel, namely, by reaffirming our resolve to adhere more closely to the way of the Torah and Mitzvos in our personal life, while, at the same time, also "assembling" – reaching out to our fellow Jews, men, women and children, who are within our reach and sphere of influence, to have them share with us in the Mitzvah of Hak'hel in its inner concept and essence.

Our meeting here today, indeed, surely reflects this resolve and fortified commitment.*

*each of us being a "king", a person of influence on the behavior of a large group of "men, women and children."

[תרגום חופשי, ללא אחריות: בזמננו, בהעדר בית המקדש הגשמי, אנו מנועים מלקיים את מצוות ההקהל במתכונתה הגשמית. עם זאת, אנו עדיין יכולים לבצע זאת באופן רוחני כאן ועכשיו ובכל מקום, על ידי יישום הרוח והמסר של ההקהל, דהיינו, על ידי אישור מחדש של נחישותנו לדבוק ביתר שאת בדרך התורה והמצוות בחיינו האישיים. בעוד שבמקביל, גם "התאספות" - פנייה אל אחינו היהודים, גברים, נשים וילדים, הנמצאים בהישג ידנו ובתחום השפעתנו, כדי שישתתפו איתנו במצוות הקהל. ברעיונה ובמהותה הפנימית.

הפגישה שלנו כאן היום, בהחלט משקפת את הנחישות והמחויבות החזקה הזאת.*

* כל אחד מאיתנו הוא "מלך", אדם בעל השפעה על התנהגותה של קבוצה גדולה של "אנשים, נשים וטף".]

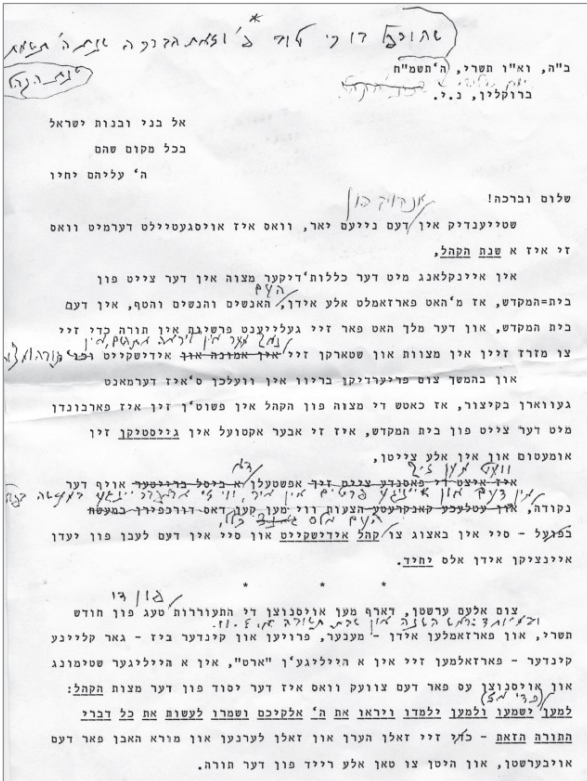
In our time, in the absence of the physical Beis Hamikdash, we are precluded from fulfilling the Mitzvah of Hak'hel in its *physical* format. However, we can still carry it out in a *spiritual* way here and now and everywhere, by implementing the spirit and message of *Hak'hel*, namely, by reaffirming our resolve to adhere more closely to the way of the Torah and Mitzvos in our personal life, while, at the same time, also "assembling" - reaching out to - our fellow Jews, men, women and children, who are within our reach and sphere of influence, to have them share with us in the Mitzvah of *Hak'hel* in its inner concept and essence.

Our meeting here today, indeed, surely reflects this resolve and fortified commitment.

* *roughly of us being a King, "a person of influence on the behavior of a considerable large group of "men women, and children"*

מכתב כללי ו' תשרי תשמ"ח

ב"ה, וא"ו תשרי,
יום שלישי שהוכפל בו
כי טוב

פ' וזאת הברכה, שנת
ה'תשמח
שנת הקהל
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם
ה' עליהם יחיו
שלום וברכה!

שטייענדיק אין אנהויב
פון דעם נייעם יאר,
וואָס איז אויסגעטיילט
דערמיט וואָס זי איז אַ
שנת הקהל,

אין איינקלאַנג מיט דער
כללות'דיקער מצוה אין

דער צייט פון בית המקדש, אז מ'האט פארזאמלט אלע אידן, העם האנשים והנשים
והטף, אין דעם בית המקדש, און דער מלך האט פאר זיי געלייענט פרשיות אין תורה
כדי זיי צו מזרז זיין אין מצוות און שטארקן זיי אין אמונה און נאך מער אין ליראה את
השם, אין אידישקייט וואָס, תורה ומצות,

און בהמשך צום פריערדיקן בריוו אין וועלכן ס'איז דערמאנט געווארן בקיצור, אז
כאטש די מצוה פון הקהל אין פשוט'ן זין איז פארבונדן מיט דער צייט פון בית המקדש,
איז זי אָבער אַקטועל אין גייסטיקן זיין אומעטום און אין אַלע צייטן,

אין איינצט די פאסנדע צייט זיך וועט מען זיך אפשטעלן דא א ביסל ברייטער אויף דער
נקודה אין עטלעכע קאנקרעטע הצעות ווי מען קען דאס דורכפירן במעשה בפועל אין
דעם און אייניגע פרטים אין איר, ווי זיי אַראָפּבריינגען במעשה בפועל - סיי אין באַצוג

צו העם אלס געצייגט כלל, קהל אידישקייט און סיי אין דעם לעבן פון יעדן איינציקן אידן אלס יחיד.

צום אלעם ערשטן, דארף מען אויסנוצן די התעוררות פון די טעג פון חודש תשרי, ובמיוחד: ראש השנה און שבת תשובה א.ז.וו. און פארזאמלען אידן - מענער, פרויען און קינדער ביז - גאר קליינע קינדער - פארזאמלען זיי אין אַ הייליגען "ארט", אין אַ הייליגער שטימונג און אויסנוצן עס פֿאַר דעם צוועק וואָס איז דער יסוד פון דער מצות הקהל: למען (כדי אז) ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת - זיי זאלן הערן און זאָלן לערנען און מורא האָבן פֿאַר דעם אויבערשטן, און היטן צו טאָן אַלע רייד פון דער תורה.

עס איז ספעציעל די פליכט פון יעדן איינעם וואָס איז אַ "מלך" גדול, אַן אָנפירער אין צייַן אַ סביבה - אַ רב אין זיין קהילה, אַ מחנך אין זיין כיתה, אַ פּאָטער אין זיין משפחה - צו "פארלייענען", לאזן הערן די רייד דעם וואָרט פון תורה, אַן אירע מצוות אין זיין קרייז וואו נאָר ער קען דערגרייכען, מיט אַ שטאַרקייט און ערנסטקייט, וואָס זאָל שאפן א טיפן איינדרוק און דויערנדע השפעה אויף די צוהערהער, א

וואָסעלכע זאלן זיך פילן ניט און ווירקען נאָך אין דעם חודש תשרי, און ניט-נאָר אין דעם גאנצן יאר, נאָר און במשך די אלע זיבן יאָרן, פון אייַן דעם הקהל ביז דעם קומענדיקן; אַ השפעה וואָס זאל זיך אויסדריקן אין טאָג-טעגלעכן לעבן, אין אַן אויפפירונג באַגרינדעט אויף ליראה את השם: לערנען תורה און מקיים זיין מצות על פי-תורה ומצוות מיט-ראַת שמייַם און צוזאַמען דערמיט בשמחה ובטוב לבב, ווי אונטערשטראַכן אין דעם וואָס מצות הקהל איז אין זמן שמחתנו - בחג הסוכות.

[את הקטע הבא כולו סימן הרבי למחוק:]

באגרינדעט אויף דער אנווייזונג פון תורה - ונשלמה פרים שפתינו, אז בזמן שאין בית המקדש קיים, איז א איד "משלים" די מצוות וועלכע זיינען פארבונדען מיט'ן בית המקדש דורך "שפתינו" - דורך לערנען און זיך עוסק זיין אין די פרשיות ארך הלכות פון די דאזיקע מצוות,

וואלט געווען כדאי, אז ביי די "קהל" = פארזאמלונגען, זאל געזאגט ווערן פסוקים פון פרשת הקהל, און אויך דערמאנען דעם פסוק (ענין) פון "ונשלמה פרים שפתינו", וואס דורכדעם איז מעלה עליו הכתוב כאילו מ'האט מקיים געווען מצות הקהל,

- 3 -

(ח) אין 13 אפריל 1931
 פארווארטס
 פארטיי

דאס דעלבע איז אויך גליטס אין נאצוג צוזאמעןהקהל: עס ליגט א פליכט אויף יעדן איינעם און איינע צו דורכפירן דעם אינהאלט פון מצות הקהל ביי זיך און אין זיך.

ביי מצות הקהל שטרייכט אונטער די תורה, אז זיך פארזאמלונג פון אלע ישראל באשטימט פון זיך קאטעגאריעס - אנשים נשים וטף, יעדערער פון די דריי פארמאגט אן אפטייע חכונה. אנשים - האבן אין זיך די מעלה און שטארקייט, ווייל פון איד'כעטייט, ווייל זיי זיינען געווען פון וואס-דורך אין דער אלגעמיינער הנהגה פון דעם אדם; נשים - זיינען די עקת הבית, זיי פירן אן מיט הנהגת הבית און גלייבן חינוך הבנים פון און טף זיינען שפילער, זיי האבן ניט-קיינ-אנגעזעהן שטייטאנד, און ווערן אנגעפירט פון זייער עלטערן, מחנכים אים-יא.

ענלעך צו דעם איז דא אין דעם "עולם קטן" - זה האדם: ביי יעדן מענטשן זיינען דא (דארטן זיין) די אלע אויבנדערמאנטע תכונות - די שטארקייט פון אדם דער מידע, נאך דעם זיין אפטייע און פארשטייט פון אים, און די מעלה פון אים, און די תכונות העולם און הנהגת הבית אים, און גלייכצייטיק דארף מען אים זיין שטעלעך זיין א שפיל און א מחנך, זיך זאלן זיין א חכם הלומד מכל אדם.

און אין דעם באשטימט דער אינהאלט פון מצות הקהל ביי יעדן יחיד, אין זיין אייגענעם, ווייל עס פארערט זיך צו צונויפזאמלען די אלע פארשידנארטיקע תכונות, פון "אנשים נשים וטף", און זיי אריינשטעלן אין זיין אייגענעם "בית-המקדש", מיט א פולשטענדיקער איבערגעבנקייט צו אונטערווארפן זיך צום דבר המלך - צום אויבערשטן, ביז זיי זאלן אינגאנצן דורכערוונגען ווערן מיט ליראה אה ה'.

נאך א נקודה אין דעם:
 דער אויסערגעוויינליכער עטמ פון הקהל האט געהאט א ווירקונג ניט נאר אויף עס ישראל נאר אויך אויף די אלע פעלקער ארום, אז אויך זיי זיינען נתערר געווארן מיט ליראה חס, וואס האט געבראכט א פארשטארקונג אין דעם קיום פון זיינער זיכן מצות (שבע מצות בכל נח).

[כנראה, על מה שכתבו "שעם ישראל מכיל שלוש קטגוריות . . שלושת אלו" כתב הרבי: הרי מפורש וגרך גו!!]

ענלעך צו דעם איז דא אין דעם "עולם קטן" - זה האדם: "ביי יעדן מענטשן זיינען דא (דארפן זיין) די אלע אויבנדערמאנטע תכונות - די שטארקייט פון אדם איש אנשים, דער טייל און (זמן)-ביי אים וואס איז פארנומען פון די כוחות זיינע וועלכע קענען

און דארפן אנפירן און משפיע זיין און באלייכטען ארום עם - הנהגת העולם און (פון נשים) הנהגת הבית א.א.וו.: און גלייכצייטיק דארף מען אויך שטענדיק זיין א נקבל תלמיד און א מחונך, ווי בלשון חז"ל זאגן איזהו חכם הלומד מכל אדם.

און אויך אין דעם באשטימט לערנט דער אינהאלט פון מצות הקהל ביי יעדן יחיד, אין זיין אייגענעם "וועלטלעך" "עולם קטן", אז עס פאדערט זיך צו צונויפזאמלען די אלע פארשידנארטיקע תכונות, פון "אנשים נשים וטף", און זיי אריינשטעלן אין זיין אייגענעם "בית המקדש", מיט א פולשטענדיקער איבערגעבנקייט צו אונטערווארפן זיך צום דבר המלך - צום אויבערשטן, ביז זיי זאלן אינגאנצן דורכערוונגען ווערן מיט ליראה את השם.

[את הקטע הבא כולו סימן הרבי למחוק:

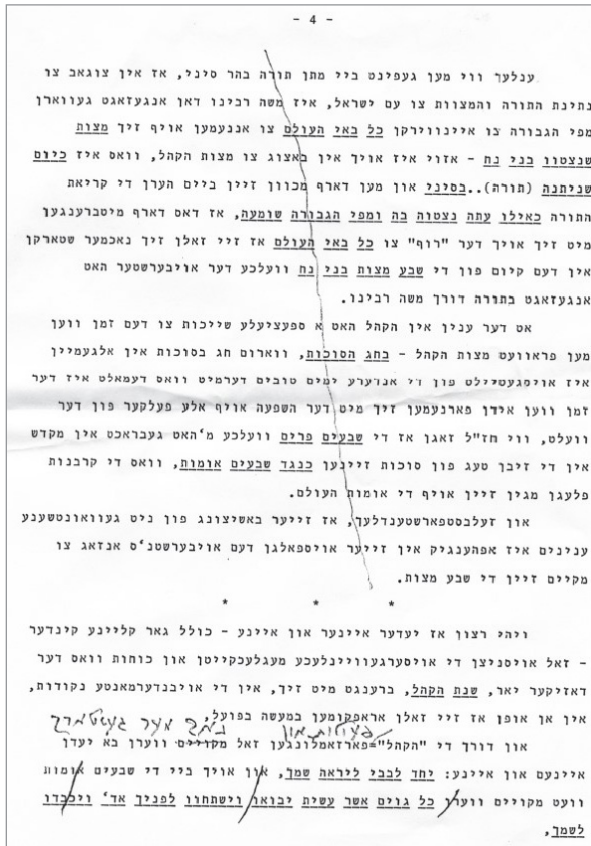
נאך א נקודה אין דעם:

דער אויסערגעוויינלעכער מעמד פון הקהל האט געהאט א ווירקונג ניט נאר אויף עם ישראל נאר אויך אויף די אלע פעלקער ארום, אז אויך זיי זיינען נתעורר געווארן מיט ראות השם, וואס האט געבראכט א פארשטארקונג אין דעם קיום פון זייערע זיבן מצות (שבע מצות בני נח).

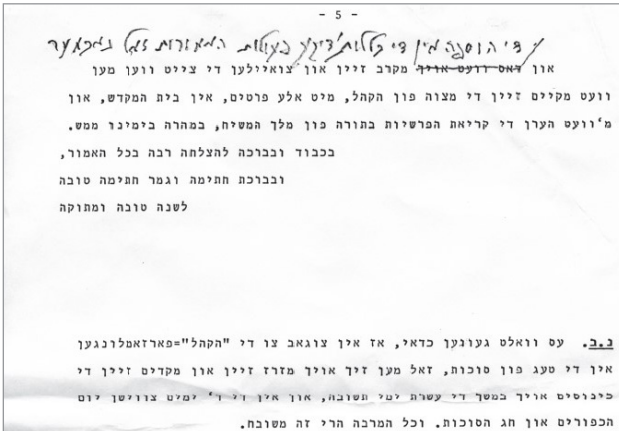
ענלעך ווי מען געפינט ביי מתן תורה בהר סיני, אז אין צוגאב צו נתינת התורה והמצוות צו עם ישראל, איז משה רבינו דאן אנגעזאגט געווארן מפי הגבורה צו איינווירקן כל באי העולם צו אננעמען אויף זיך מצות שנצטוו בני נח - אזוי איז אויך אין באצוג צו מצות הקהל, וואס איז כיום שניתנה (תורה) . . בסיני און מען דארף מכוון זיין ביים הערן די קריאת התורה כאילו עתה נצטוה בה ומפי הגבורה שומעה, אז דאס דארף מיטברענגען מיט זיך אויך דער "רוף" צו כל באי העולם אז זיי זאלן זיך נאכמער שטארקן אין דעם

קיום פון די שבע מצות בני נח וועלכע דער אויבערשטער האט אנגעזאגט בתורה דורך משה רבינו.

אט דער ענין אין הקהל האט א ספעציעלע שייכות צו דעם זמן ווען מען פראוועט מצות הקהל - בחג הסוכות, ווארום חג סוכות אין אלגעמיין איז אויפגעטיילט פון די אנדערע ימים טובים דערמיט וואס דעמאלט איז דער זמן ווען אידן פארנעמען זיך מיט דער השפעה אויף אלע פעלקער פון דער ווי חז"ל זאגן אז די

שבעים פרים וועלכע מ'האט געבראכט אין מקדש אין די זיבן טעג פון סוכות זיינען כנגד שבעים אומות, וואס די קרבנות פלעגן מגין זיין אויף די אומות העולם.

און זעלבסט
 פארשטענדלעך, אז
 זייער באשיצונג פון
 ניט געוואונטשענע
 ענינים איז אפהענגיק
 אין זייער אויספאלגן
 דעם אויבערשטניס
 אנזאג צו מקיים זיין
 די שבע מצות.]

ויהי רצון אֲז יעדער

איינער און איינע – כולל גאָר קליינע קינדער – זאָל אויסניצן די אויסערגעוויינלעכע
 מעגלעכקייטן און כוחות וואָס דער דאָזיקער יאָר, שנת הקהל, ברענגט מיט זיך, אין
 די אלע אויבנדערמאָנטע ענינים, אין אַן אופן אַז זיי זאלן אַראָפּקומען במעשה בפועל,

און דורך די "הקהל" פעולות און פארזאמלונגען זאָל מקיים נאָך מער געשטארקט
 ווערן בא יעדן איינעם און איינע: יחד לבבי ליראה שמך, און אויך ביי די שבעים אומות
 וועט מקיים ווערן כל גויים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אד' ויכבדו לשמך,

און דאס וועט אויך די הוספה אין די כללות'דיקע פעולות האמורות זאָל נאכמער מקרב
 זיין און צואיילען די צייט ווען מען וועט מקיים זיין די מצוה פון הקהל, מיט אַלע פרטים,
 אין בית המקדש, און מ'וועט הערן די קריאת הפרשיות בתורה פון מלך המשיח, במהרה
 בימינו ממש.

בכבוד ובברכה להצלחה רבה בכל האמור,

ובברכת חתימה וגמר חתימה טובה

לשנה טובה ומתוקה

נ.ב. עס וואָלט געווען כדאי, אז אין צוגאב צו די "הקהל" פארזאמלונגען אין די טעג
 פון סוכות, זאָל מען זיך אויך מזרז זיין און מקדים זיין די כינוסים אויך במשך די עשרת
 ימי תשובה, און אין די ימים צווישן יום הכפורים און חג הסוכות. וכל המרבה הרי
 זה משובה.

ב"ה וא"ו תשרי, יום שלישי שהוכפל בו כי טוב,
פ' וזאת הברכה, שנת ה'תשמח
שנת הקהל,
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בעמדנו בראשית השנה החדשה, המיוחדת בכך שהיא „שנת הקהל“,

ובהתאם למצוה הכללית בזמן בית המקדש, כאשר הקהילו את כל היהודים,
„העם האנשים והנשים והטף“, בבית המקדש, והמלך ה' קורא באזניהם פרשיות מן
התורה, כדי לזרום במצוות ולחזק ידיהם יותר ב„ליראה את השם“, ביהדות, תורה
ומצוות,

וא"ו תשרי: יום הסתלקות של אמי מורתי הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה, נסתלקה שבת תשובה בעת
עלות המנחה שנת תשכ"ה.

יום שלישי שהוכפל בו כי טוב: פרשי' בראשית א, ז (מב"ר פ"ד, ו). ובארה"ת (בראשית לג, א ואילך.
משפטים ע' א'קנו. ועוד) ובמכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע (נדפס בסה"מ ה'תשי"ט ע' 19 (השני) ואילך.
אגרות-יודש שלו ע' קלה ואילך) מקשר זה עם טוב לשמים וטוב לבריות (קידושין מ, א).

פ' וזאת הברכה: להעיר, אשר בקביעות שנה זו היא במשך ג' שבועות, רובו של חודש תשרי. ולהעיר
מתורת אדה"ז: מען בעדארף לעבן מיט דער צייט . . מיט פרשת השבוע כו' (היום יום' ב' חשוון. ספר
השיחות ה'תשי"ב ע' 29 ואילך).

שנת הקהל: כן י"ל, דכל השנה כולה נקראת ע"ש קיום מצות הקהל בחג הסוכות, ע"ד הלשון „שנת
היובל“ (בהר כה, יג. ובכ"מ), שכל השנה נק' „על שם תקיעת שופר“ (כ"ש"י בהר שם, י) דיוהכ"פ (בהר שם, ט)
— ואף שבשנת היובל יש דיני יובל כל השנה ובלי שינוי — אף ששם השנה „שנת היובל“ אינו ע"ש דינים
אלה אלא ע"ש התקיעה (יובל"י), שהיא פעולה חד-פעמית. ואולי י"ל שגם בהקהל כל תכליתו אינו פעולת
ההקהל עצמה, אלא התוצאה בימים שלאח"ז, „ליראה גו' כל הימים גו'“ (וילך לא, יג). — ואולי עפ"ז יומתק
לשון הכתוב בנוגע לקביעת זמן הקהל „מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה“ (וילך שם, ח), וכפרשי' שם
„בשנה ראשונה . . שנה שמינית . . קורא אותה שנת השמטה כו'“ — להדגיש שזהו"ע השיך להשנה. ולהעיר
(שכל) שנה זו נקראת בחז"ל (מגילה יז, ב. סנהדרין צז, א. ועוד) „מוצאי שביעית“.

הקהילו את כל היהודים וכו': בפרטיות ראה רמב"ם הל' חגיגה פ"ג.

העם האנשים והנשים והטף: וילך לא, יב.

קורא באזניהם פרשיות מן התורה . . ביהדות וכו': רמב"ם שם היא (וראה לעיל בשיחה לחגה"ס (ע'
211 ואילך)).

ליראה את השם: וילך שם, יג.

ובהמשך למכתב הקודם שבו הוזכר בקצרה שלמרות שמצות „הקהל“ במובנה הפשוט קשורה בזמן שבית המקדש קיים, הרי היא עם זאת נוגעת בפועל, במובנה הרוחני, בכל מקום ובכל זמן,

נתעכב כאן על נקודת הדבר ופרטים מסויימים בה, כיצד להביא את הדבר לידי מעשה בפועל, הן ביחס ל„העם“ בכלל, יהדות של קהל וציבור ופעולותיהם, והן בחייו של כל יהודי כיחיד.

* * *

בראש ובראשונה יש לנצל את ההתעוררות של ימי חודש תשרי, ובמיוחד: ראש השנה, שבת תשובה וכו', כדי לכנס ולהקהיל יהודים — אנשים, נשים וטף, עד ל„קטני קטנים“, לכנס אותם ב„מקום“ קדוש, כלומר באוירה קדושה, ולנצל את הדבר לשם המטרה והיסוד של מצות „הקהל“: „למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלוהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת“.

במיוחד זו חובתו של כל מי שהוא „מלך“, מנהיג בסביבה, רב בקהילתו, מחנך בכיתתו, אב במשפחתו, „לקרוא באזניהם“, להשמיע את דברי התורה ומצוותי בחוג שלו, בכל מקום שהוא יכול להגיע אליו, בתוקף ובריצינות, ועד שהדבר ייצור רושם עמוק והשפעה ממושכת על השומעים,

שירגישו וישפיעו במשך חודש תשרי, ובמשך כל השנה, ובמשך כל שבע השנים, מ„הקהל“ זה ועד ל„הקהל“ הבא, השפעה שתתבטא בחיי היום-יום, בהתנהגות המבוססת על „ליראה את השם“: לימוד התורה וקיום המצוות, וביחד עם כך — בשמחה ובטוב לבב, כפי שהדבר מודגש בעובדה שמצות „הקהל“ היא ב„זמן שמחתנו“, בחג הסוכות.

* * *

הקהל . . . נוגעת . . . ובכל זמן: להעיר מאברבנאל עה"ת וילך: מכאן נשאר המנהג בימינו שביום השמיני חג העצרת האחרון נקראים יום שמחת תורה שבו ביום אנו משלימים את התורה עומד הגדול שבקהל ומסיים אותה והוא בעצמו קורא מבלי תורגמן פרשת וזאת הברכה לדמיון מעשה המלך בזמן האלקי ההוא. נוגעת בפועל, במובנה הרוחני: ראה בהשיחה שם ס"ו (לעיל ע' 215), שבמצות הקהל היו יותר משאר מצוות (וראה שם הערה 38, שתוכנה הרוחני אולי אפילו שהיא ביתר שאת מבזמן שביהמ"ק קיים), ע"ש. מעשה בפועל: כי המעשה הוא העיקר — אבות פ"א מ"ז. תקרוז תנ"ב (פז, סע"א). ת"ס (צג, ב). ת"ע (קלג, ב. קלד, א).

בראש ובראשונה וכו': ראה גם מכתב ימי הסליחות ה'תשכ"ו (לקו"ש ח"ט ע' 446). ל„קטני קטנים“: ראה רמב"ן אוה"ח עה"פ וילך שם, יג. גר"א (לפרשי עה"ת) עה"פ שם, יב. חדא"ג מהרש"א לחגיגה ג, א. ובמניח מצוה תריב. נראה דתיכף שיצאו מכלל נפל או בנוולד שכלו רוב חדשיו. וראה מכתב יום שלשים לחודש תשרי ה'תשמ"ז הערה ד"ה והטף. ושי"נ.

למען ישמעו . . . התורה הזאת: וילך לא, יב. כל מי שהוא „מלך“, מנהיג . . . רב וכו': ראה לעיל שיחה לפ' וילך (ע' 189). ליראה את השם . . . וביחד עם כך — בשמחה: להעיר מספרי עה"פ ואתחנן ו, ה: ואין אהבה במקום יראה כו' אלא כו'.

לימוד התורה וקיום המצוות . . . בשמחה ובטוב לבב: ראה רמב"ם סוף הל' לולב. ד"ה שמח תשמח ה'תשמ"א (קונטרס י"ג אלול תשמ"ז) ס"ד. ושי"נ.

זמן שמחתנו, בחג הסוכות: ראה יל"ש אמור רמז תרנד בתחלתו: אתה מוצא שלש שמחות כתיב בחג. וראה לקו"ש ח"ד ע' 418 ואילך.

כבר דובר במשך השנה שחלפה, על הציווי „ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם“, כפי שחז"ל מפרשים: „בתוך כל אחד ואחת מישראל“, אשר מתאים לזה כדאי אשר כל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, יעשה את ביתו, חדרו, כליו וכו', ל"מקדש מעט", והתורה מבטיחה: „הבא לטהר — מסייעין אותו“, עד להבטחת הקב"ה: „ושכנתי בתוכם“.

כך הדבר בתקפו, ואדרבה ביתר שאת ויתר עז, בענין ומעשה כללי כזה, ביחס ל"הקהל" המוזכר: מוטלת חובה על כל אחד ואחת לבצע את תוכן מצוות „הקהל בבית המקדש“ בסביבתו ובו עצמו.

במצות „הקהל“ מדגישה התורה כי ההקלה של „העם“, מורכבת מאנשים, נשים וטף: לכל אחד מן הסוגים האמורים ישנה — נוסף על קוי האופי הכלליים של „העם“ — גם תכונה מיוחדת. אנשים — ניחנים במעלה של עוצמה וכוח הנהגה, להיות מורי דרך בהנהגות הכללית, הנהגה מחוץ לביתו וכו'; נשים — הן בבחינת „עקרת הבית“, הן מנהלות את הנהגת הבית, התחלת חינוך הטף, הבנים והבנות, וכו', ואילו טף — הם המתחנכים, המקבלים, הם מודרכים על ידי הוריהם ומחנכיהם.

דומה לכך גם ב„עולם קטן — זה האדם“: אצל כל אדם ישנן (צריכות להיות) כל התכונות האמורות: התוקף והעוצמה של „אנשים“, הזמן והכוחות שלו המסוגלים וצריכים להנהיג ולהשפיע ולהאיר מסביבו, בהנהגת העולם, וכן — של „נשים“ — בהנהגת הבית, ויחד עם זה הוא צריך להיות גם תלמיד ומחונך, כלשון חז"ל: „איזהו חכם — הלומד מכל אדם“.

דובר . . . במשך השנה שחלפה: מכתב שבין יו"ד וט"ז בשבט ה'תשמ"ז (לקו"ש חכ"ו ע' 412). קונטרס משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז. ועוד.
ועשו לי מקדש: תרומה כה, ח.
כפי שחז"ל מפרשים: ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחילתו (ד"ה ושני פסוקים — סט, ב). ועוד.
— נסמן במכתב הנ"ל.
ואחת: ראה שיחת ש"פ תרומה הנ"ל הערה 62.
כולל ילדים קטנים: ולהעיר אשר בנדבת המשכן השתתפו גם קטנים — אדר"ג פ"א. אה"ח ר"פ תרומה ור"פ ויקהל. וראה צפ"ע עה"ח ר"פ ויקהל.
מקדש מעט: ראה יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.
הבא לטהר — מסייעין אותו: ראה שבת קד, א. וראה לקו"ת דרושים לשמע"צ ד"ה ה' לי בעוזרי פ"ה (פט, ד ואילך) דגם לטהר אחרים במשמע.
אנשים . . . מורי דרך . . . נשים . . . הנהגת הבית . . . טף . . . המתחנכים: באו"א קצת י"ל: אנשים — מוחין (חב"ד), נשים — מדות (חגית נה"ם), טף — מעשה בפועל (דיש לקטנים).
נשים . . . עקרת הבית: ראה ב"ר פ"ע"א, ב. זח"א קנד, א. אה"ח נ"ך כרך ב ע' תתעא. שם ע' תתנה.
נשים . . . חינוך הטהר, הבנים והבנות: ראה שליה מד, א — נעתק בקונטרס חנוך לנער ס"ע 34 ואילך. עולם קטן — זה האדם: תנחומא פקודי ג. זח"ג לג, ב. תקו"ז תסי"ט (ק, ב. קא, א). וראה אדר"ג ספלא.
לקו"ת במדבר ה, סע"א ואילך. זח"א קלד, ב. סה"מ תרכ"ז ע' קכו.
כלשון חז"ל: אבות פ"ד מ"א. וראה כתר שם טוב (הוצאת קה"ת) הוספות סי' צ. וש"נ. או"ת לה"מ (הוצאת קה"ת) קטו, א (בהוצאת קה"ת תש"מ ואילך — סתצ"ג).

וגם בכך מלמדת מצות „הקהל“ את כל יחיד, ב„עולם קטן“ שלו, שהוא נדרש „להקהיל“ ולאסוף את כל תכונותיו השונות, של „אנשים, נשים וטף“, ולהכניס אותם ב„בית המקדש“ הפנימי שלו, בהתמסרות מוחלטת לדבר המלך, זה הקב"ה, עד שיהיו כולם חזורים כליל ב„ליראה את השם“.

* * *

יהי רצון שכל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, ינצלו את האפשרויות והכוחות הבלתי רגילים, ששנה זו „שנת הקהל“, מביאה אתה, בכל הענינים האמורים, באופן שיבואו לידי מעשה בפועל.

ועל ידי פעולות ה„הקהל“ והכינוסים יתחזק עוד יותר אצל כל אחד ואחת: „יחד לבני ליראה שמך“,

וההוספה בפעולות הכלליות האמורות תקרב עוד יותר ותחיש את הזמן שבו יקיימו את מצות „הקהל“, בכל פרטיה, בבית המקדש ממש, וישמעו את קריאת הפרשיות בתורה מפי המלך-המשיח, במהרה-בימינו-ממש.

בכבוד ובברכה להצלחה רבה בכל האמור,
ובברכת חתימה וגמר חתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה

/מקום החתימה/

נ.ב. ה' רצוי שנוסף על כינוסי „הקהל“ בימי הסוכות, יזדרזו ויקדימו את הכינוסים גם במשך עשרת ימי התשובה, ובד' ימים שבין יום הכפורים וחג הסוכות, וכל המרבה הרי זה משובח.

„להקהיל“ . . כל תכונותיו: ראה מכתב ימי הסליחות התשכ"ז (לקו"ש ח"ט ע' 447 ואילך) בנוגע ל„אסיפת“ כל מחדו"מ של האדם.

לדבר המלך, זה הקב"ה: להעיר שמצות הקהל היא לשמוע קריאת המלך, ויראה עצמו כאילו . . מפי הגבורה שומעה, שהמלך שלית הוא להשמיע דברי הא"ל (רמב"ם הל' חגיגה פ"ג ה"ו). יחד לבני ליראה שמך: תהלים פו, יא.

וההוספה . . תקרב עוד יותר . . הזמן: כמחז"ל (סנהדרין צה, א. ירושלמי תענית פ"א ה"א: זח"א קטז, ב ואילך): זכו אחישנה. וראה שערי אורה ד"ה יביאו לבוש מלכות פ' צד, צו (פז, א"ב).

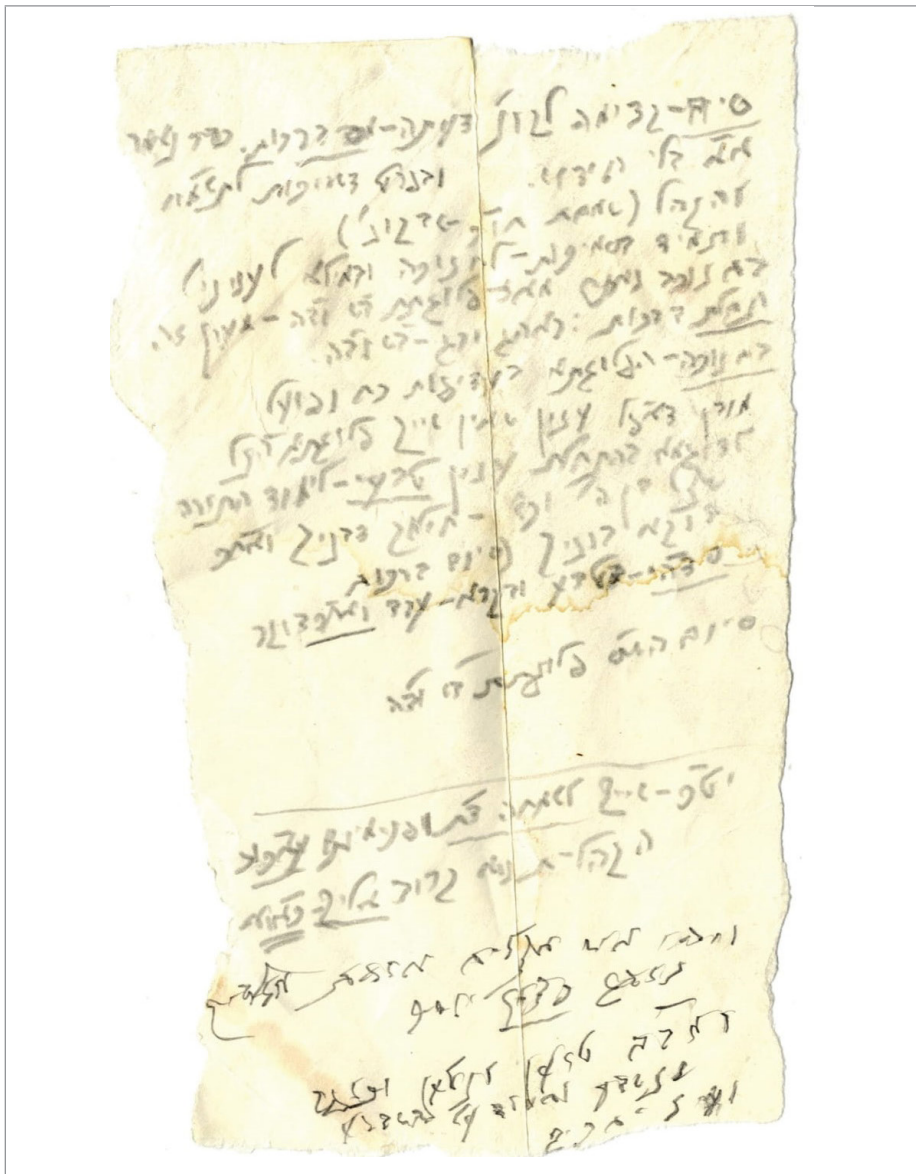
ד' ימים שבין יום הכפורים וחג הסוכות: להעיר משיחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ג"ע („מבוא“ לפוקח עורים ע' 8): די תשובה פון די ד' ימים שבין יום כפור לסוכות . . איז אין די ד' אותיות פון שם הוי' וואס אין אדם. וראה גם סה"מ התשי"א ע' 42.

ימים שבין יום הכפורים וחג הסוכות: ראה ויקיר פ"ל, ז. והן ימי שמחה שבהן היו מחנכין את המזבח בימי שלמה (שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס תרכז — ממג"א, מהר"ל). וראה פע"ח וטי' האריז"ל במקומו. לקוטי לוי"צ לזח"א ע' יא.

י"ט כסלו ושנת הקהל

ראשי פרקים מהתוועדות י"ט כסלו תשמ"ח - שנת הקהל

[בס"ד. י"ט כסלו, ה'תשמ"ח*]

סיום — קדימה לקוני' דעתה¹ — מס' ברכות. כבר נאמר² א"א בלי חידוש.

ובפרט דשייכות לתשמ"ח והקהל³ (שמחת חו"כ — שבקוני')
ותמיד⁵ בסמיכות — לחנוכה ובמילא לעניני'
בחנוכה נאמר מאז — פלוגתא ב"ש וב"ה⁶ — מעין זה תחלת
ברכות: ראה"ג ור"ג⁷ — ב"ש וב"ה
בחנוכה — הפלוגתא בעדיפות כח ופועל⁸
מובן דאפ"ל ענין שאין שייך פלוגתא הנ"ל
לדוגמא בהתחלת ענין טבעי — לימוד התורה שצ"ל בן ה' וכו'⁹
— חילוק דבניך ואח"כ דוקא בוניך (סיום ברכות)¹⁰

בקודש", כהוראת ימי חנוכה).
(6) ראה שבת כא, ב: "ב"ש אומרים יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך, וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך" (ראה בשיחה ס"ו).
(7) פלוגתא רבי אליעזר הגדול ורבן גמליאל — מתלמידי ב"ש וב"ה — בנוגע לזמן ק"ש (ראה בשיחה שם).
(8) כי, "טעמא דב"ש כנגד ימים הנכנסין", העתידים לבוא, שהם בכח; ו"טעמא דב"ה כנגד ימים היוצאין", שיצאו כבר, בפועל (שבת שם). וראה בשיחה שם).
(9) אבות ספ"ה.
(10) כלומר: במאמר שבסיום ברכות: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר וכל בניך .. א"ת בניך אלא בוניך" — לא שייך הפלוגתא בעדיפות כח ופועל, ולכו"ע הסדר הוא שישנו החילוק ד"בניך" ואח"כ דוקא "בוניך" (ראה גם בשיחה ס"ז-ח).

(*) הרשימה שלפנינו — נעתקה מגוף כתי"ק אדמו"ר — ראשי פרקים להתוועדות י"ט כסלו תשמ"ח (התוועדות תשמ"ח ח"ב ע' 30 ואילך).
(1) כלומר: בנוגע לעריכת "סיום" — יש קדימה לקונטרס שיצא לאור עתה (קונטרס דרושי חתונה תרפ"ט — שנדפס בהוצאה חדשה), שבו מובא מאמר הגמרא בסוף ברכות. ולכן ייערך הסיום על מסכת ברכות (ראה בשיחה ס"ד).
(2) ואף שכבר נאמר סיום על מסכת ברכות, הרי אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש (ראה בשיחה ס"ד. וראה גם ס"א, בנוגע ללימוד המאמר שבקונטרס הנ"ל).
(3) ראה בשיחה ס"ט; ס"כ ובהערה 164.
(4) כלומר: הענין ד"תשמ"ח" שייך במיוחד לשמחת חתן וכלה — שזהו ענינו של הקונטרס: דרושי חתונה.
(5) והרי תמיד י"ט כסלו הוא בסמיכות לחנוכה (ראה גם בשיחה ס"ג, שלימוד המסכת בעינינו כו', צ"ל באופן ד"מעלין

סדה"י¹¹ — בטבע ובקרא — ערב ואח"כ בוקר
סיום הש"ס פלוגתת ב"ש וב"ה¹²

י"ט"כ — שיין לשמחה ד"ת ופנימיותם עאכו"כ הקהל — תניא
קרוב אליך — כאו"א

ויהי איש מצליח¹³ אוה"ת¹⁴ מזלדיק נוהג כצאן יוסף¹⁵
רמב"ם טוען ונטען¹⁶ וכופר ונשבע וחשוד על השבועה ועי"ז...¹⁷

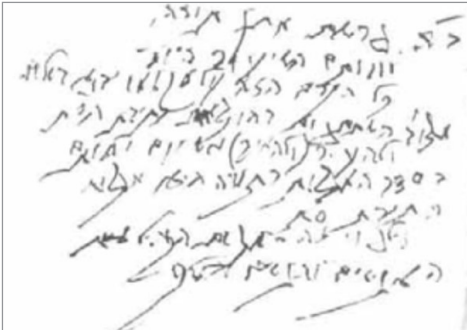

14) עה"פ (רעת, א"ב), ש"הצלחה הוא
ענין מזל כמו שקורין איש מצליח בר מזל
גליק בלע"ז" (ראה בשיחה סי"ג).
15) ההוראה מיוסף לכל בניי — כיון
שכל ישראל נקראים ע"ש יוסף, כמ"ש "נוהג
כצאן יוסף" (ראה בשיחה סי"ד).
16) שיעור היומי ברמב"ם — ג' פרקים
ראשונים דהלכות טוען ונטען (ראה בשיחה
סט"ז).
17) תיבה זו אינה ברורה בכת"ק.

11) לכאורה הכוונה: עוד דוגמא בענין
טבעי שלא שיין בו הפלוגתא בעדיפות כח
ופועל — מסדר היום (הן בטבע והן בקרא)
שמתחיל מערב ואח"כ בוקר (וראה ריש
ברכות: "מברייתו של עולם דכתיב ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד").
12) עוקצין פ"ג מי"א: "חלות דבש
מאימתי מיטמאות משום משקה וכו'" (נזכר
בשיחה ס"ו).
13) בשיעור חומש היומי — וישב לט, ב
(ראה בשיחה סי"ב).

כתיבת ספר תורה

בתאריך י"ג שבט ה'תשמ"ח הכניס ר' יעקב מיכלשווילי ס"ת לבית חיינו, ובשעת הסעודה בזאל ירד המזכיר ר' יהודה לייב שיח' גרונר, ונתן לר' יעקב צ'ק של הרבי על סך 613 דולר כמניין תרי"ג מצוות. לצ'ק זה צורף מכתב:

ב"ה. פרשת מתן תורה,

וחותם השיעור היומי -

כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום,

מצו"ב השתתפות בהוצאות כתיבת

הס"ת

ולהעיר (ולהאיר) אשר סיום וחותם

בסדר המצות בתורה היא מצות

כתיבת ס"ת

ולפני זה - מצות הקהל את

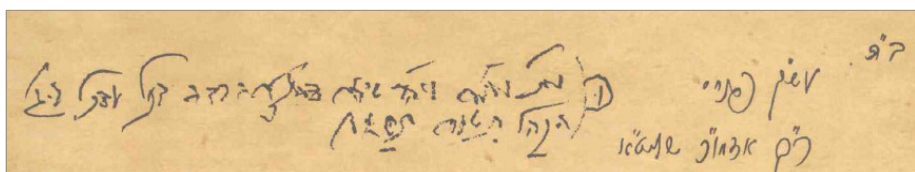
האנשים והנשים והטף

תשמח ותשמח - הקהל

מענה על מכתב המודיע על פעולותיו של א' התורמים:

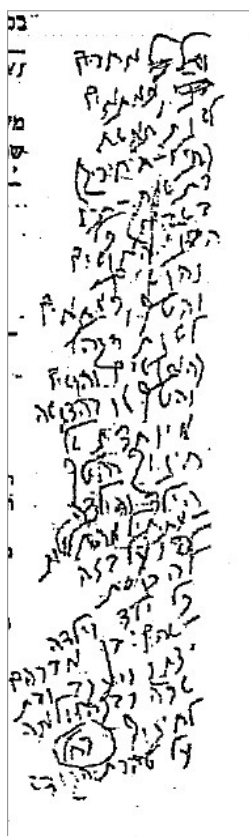
(1) נת' ות"ח ויה"ר שיהא בהצלחה רבה בכל, ובכל הג' הקהל תשמח תשמח

הדגשה על חינוך הטף

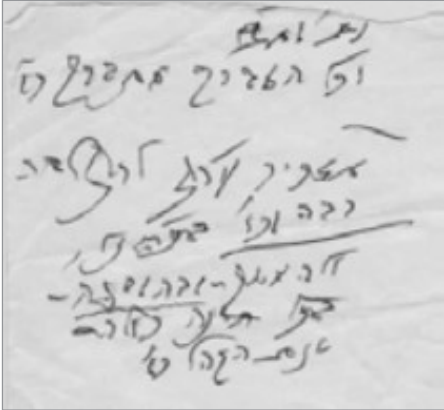
מהגהות הרבי על המכתב הכללי לכינוס השלוחים בארץ הקודש, כ"ף מנחם אב תשמ"ח (לקו"ש חל"ד ע' 372):

[ומתוך שמחת עצמון] ושל אחרים, כמתאים לשנת תשמח (תי"ו בחיריק) ותשמח (תי"ו בשבא) כל בני האנשים והנשים והטף, כמתאים לשנת הקהל (האנשים והנשים והטף), ובהדגשה מיוחדת של חינוך דהטף, הילד והילדה – מתחיל מהחלטות לפועל בזה להכנסת כל ילד וילדה – שהם: בן אברהם יצחק ויעקב ובת שרה רבקה רחל ולאח – לחינוך על טהרת הקודש.

ברכה בהקהל

מענה בו מצייך הרבי את השנה כשנת
'הקהל' כחלק מסגולת השנה:

נת' ות"ח

וכל המברך מתברך כו'

אזכיר עה"צ להצלחה

רבה וכו' בכהנ"ל,

ולהמשיך - ובהוספה -

בכל השנה כולה -

שנת הקהל כו'

המשך שנת הקהל

מענה על דו"ח מכינוס הקהל שנערך בתשמ"ט כהוראת הרבי להמשיך את שנת הקהל.
על מה שכתבו שהכינוס נערך במשך שעה, כתב הרבי:

לכאורה שעה שלימה - אבל "לכאורה" [ב' אייר, ת"ת שבת"ת] אין בזה "לכתחילה אריבער" ושל שבעה עסקנים! [דוברים, כמפורט בדו"ח]

ב"ה ב' אייר ת"ת שבת"ת תשמ"ט

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בהמשך להדו"ח אודות עניני הישיבה מא' דר"ח אייר שהושלט לסדר
מסיבת יהיה בב' אייר,

סדרנו היום מסיבת הקהל עבור החל' שי' שלומדים ב-770 והקל' שי'
שלומדים ב-885 א.פ.

החחיל המסיבה הר"י שי' ראסקין
ואח"כ דיבר הרב אברהם שי' אדזאבא
הרב שלום שי' מרוזוב
הר"י שי' שפרינגער
הר"ש שי' זרחי
צהרשנ"ז שי' לאבקאוסקי
הר"י שי' רפ

התחילו בשעה 6 ערב עד שעה 7

כהנ"ל הדגישו אודות היום ב' אייר ת"ת שבת"ת יום הולדת של
אדמו"ר מוהר"ט, סייבלו לשמור הסדרים יותר באא בדיוק ושלמדו
יותר טוב ויתנהגו כפי המבוקש מהלמיד מחו"ת ושחיה' שינוי עיקרי
אבל כאו"א, וכך שיסדרו רשימות מאלו שממרים הסדרים ואלו שאין שומרים
הסדרים לא יוכלו להיות חל', וכך בנוגע ליכנוס בהכולל שזה נוגע
ב' שנים האחרונים באם יסמך זמני הלימוד, וכך הדגישו אודות לימוד
מאמרי חסידות שיובאים כעת לאור, א ושתהי' אצל כל הל', עבודה עם
עצמו ועבודה עם הזולה ושיחילטו החלטות טובות בכהנ"ל עוד היום
בב' אייר.

דוד ראסקין

א.י.א. ית"ש

ב'י

שער שלישי

ליקוט כתבי יד קודש

חודש אלול

ליקוט כתבי יד קודש חודש אלול

ראש חודש אלול

מענה מר"ח אלול לאחד שהגיש לרבי ספר חדש:

נת' ר"ח אלול - התחלת מ' יום שברצון ולפני זה:
יגמה"ר בגלוי ובאופן שמאז "אינן חוזרות ריקם" (רש"י
תשא לג, יט) - ות"ח ת"ח.

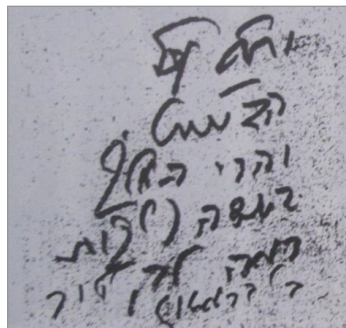
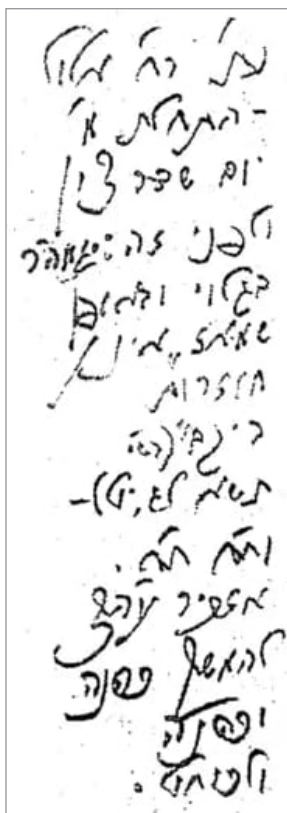
אזכיר עה"צ להמשך כהנה וכהנה ולכוח"ט.

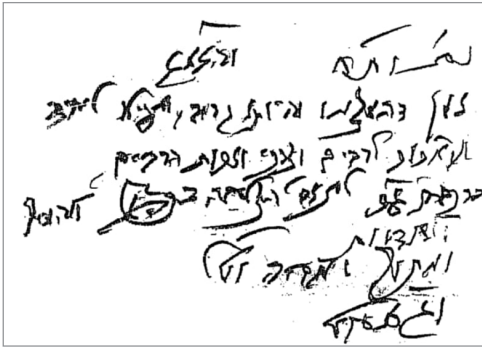
והרי המלך בשדה

מענה מימי חודש אלול:

ות"ח על הבשו"ט והרי המלך בשדה (לקו"ת ראה לב,
טור ב' בראשו)

זמן דהמצאו והיותו קרוב

נת' ות"ח.

והזמ"ג זמן דהמצאו והיותו קרוב,
ואפילו ליחיד ועאכו"כ לרבים וצרכי
וזכות הרבים [ברכות?] ג"כ לתוס'
הצלחה בכהנ"ל ולהוסיף

ולחדשות

ומתוך שמחה וט"ל וגמח"ט

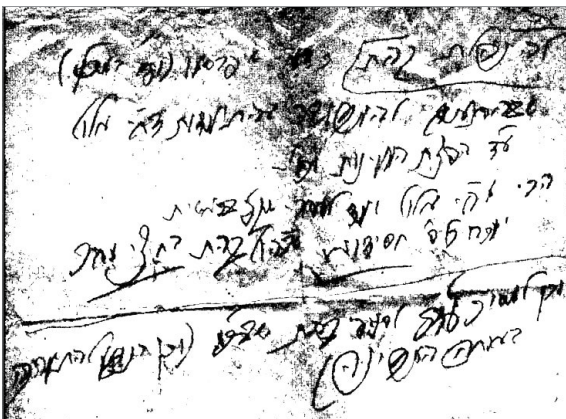
הנחה על ספרי קה"ת

פתק שנכתב להנהלת קה"ת:

ב"ה

להנהלת קה"ת

כדאי שיפרסמו (וגם במכ"ע) שבהתאם להמדובר בהתועדות דח"י אלול ע"ד הפצת
המעיונות וכו'

הרי מח"י אלול ועד לאחרי
שק"פ בראשית ימכרו כל
ס' חסידות שבהו"ל קהת
בחצי מחיר.

וכן למסור עד"ז לסניפי
קהת שבכ"מ (וכן בנוגע
להתערוכה באותה
המדינה)

ה' נמצא על ידו!

מענה מיוחד וחרוף בתוכנו שנכתב לכהן הנבון בעבודת ה' בימי חודש אלול:

הקב"ה זיכה אותנו ונולד כהן (ובמילא קיבל שליחות השם לברך את בני השם! יברכך וגו')
ונתן לו כוחות מהשם לנצח אפילו יצר גדול

באם ינצל אותם (משא"כ - באם יתעצל)

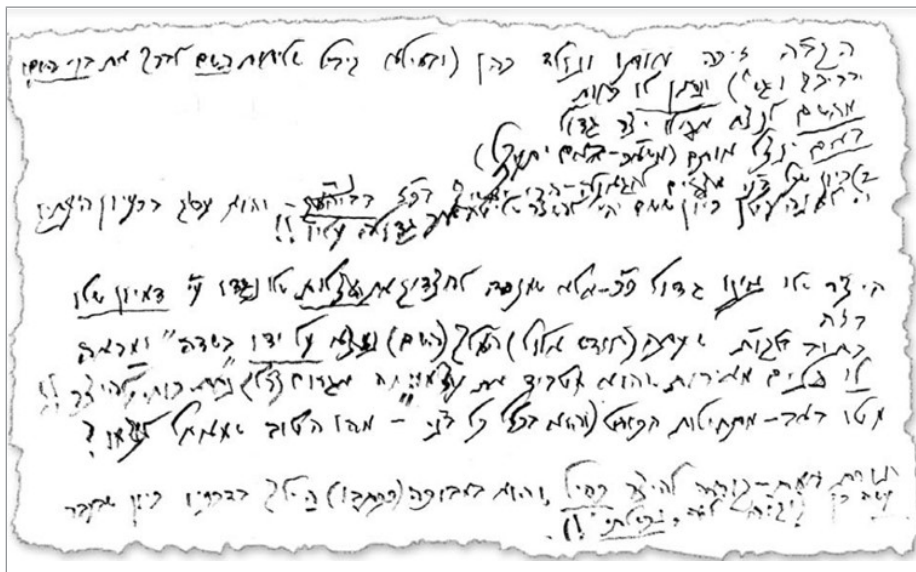
2) כיון שכל בני"י מצפים להגאולה - הרי ימשיך בכ"ז בביהמ"ק - והוא עסוק ברעיון היעתיק . . למנהעטן כיון ששם יהי' להיצר שליטה יותר גדולה עליו!!

היצר שלו אינו גדול כ"כ - אלא שמנסה להצדיק את העצלות שלו נגדו ע"י דמיון שלו בזה

כתוב בלקו"ת שעתה (חודש אלול) המלך (השם) נמצא על ידו "בשדה" ומראה לו פנים מאירות, והוא מטריד את עצמו: "מה אגרום (ר"ל) נחת רוח" להיצר!!"]

מטו באב - מתחילות הכוח"ט (وهוא בכלל כל בני"י)] - מהו הטוב שמאחל לעצמו?

תורת אמת - קוראה להיצר כסיל, והוא במבוכה (ככתבו) הילך בדרכיו כיון שבעבר עשה כן (וקורא לזה נכשלתו!)

הדחף לנישואין

מענה לנערה שהתקשתה במציאת שידוך, וכתבה לרבי כי אינה מוצאת בעצמה דחף לנישואין:

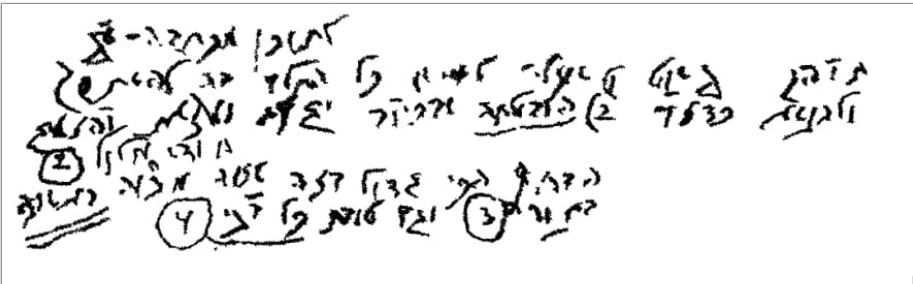
לתוכן מכתבה -

ע"פ תוה"ק פשוט

(1) שעלי' לעשות כל התלוי בה להשתדך ולהינשא כדמו"י [כדת משה וישראל].

(2) הובטחה שבכיו"ב "יגעת ומצאת", והזמ"ג - חודש אלול.

הדחף הכי גדול בזה שזוהי מצוה ראשונה בתורה, וגם - טובת כל בני ישראל.

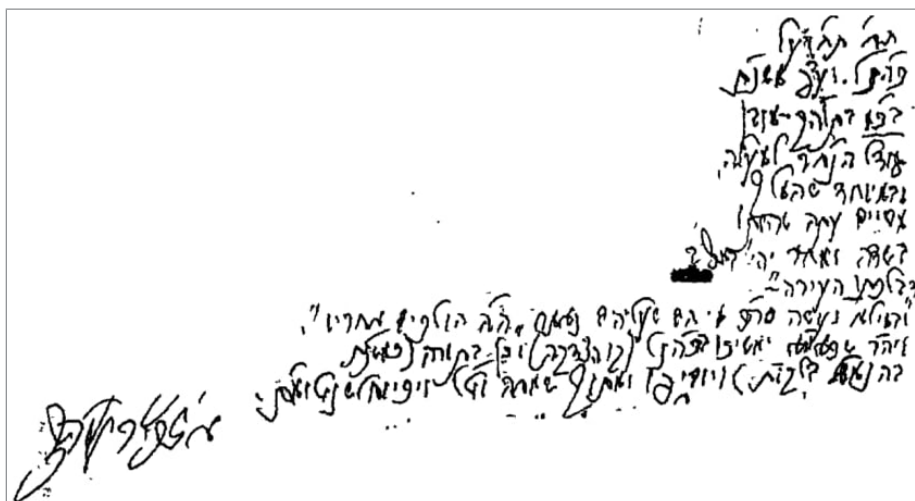
המלך מסיים שהותו בשדה

מענה על פעולה טובה בענין הצדקה בימים של שלהי חודש אלול:

ת"ח ת"ח על כהנ"ל. וע"פ משנ"ת בכ"מ בתוה"ק – מובן גודל הנח"ר למעלה, ובמיוחד שהמלך מסיים עתה שהותו בשדה ומחר יהיה במצב ד"בלכתו העירה" – ובמילא נעשה סה"כ מי הם שעליהם נאמר "ה"ה הולכים אחריו",

ויה"ר שכאו"א ימשיכו בכהנ"ל (קו הצדקה) וכן בתורה (כמשנ"ת בהנמשל בלקו"ת ויסיפו ומתוך שמחה וט"ל ויכיוחלשנטומ"ת [- ויכתבו ויחתמו לשנה טובה ומתוקה].

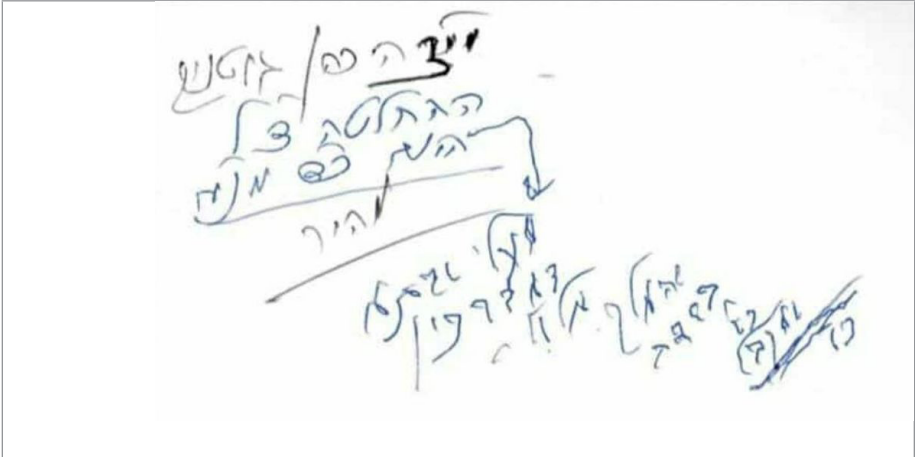
אזכיר עה"צ

המלך בשדה ומקבל

מענה לר' י"י גוטניק בקשר להחלטה מסוימת שאמורה להיות ביום כ"ד מנ"א תשמ"ט:

מעלי שבתא דמברכין אלול - שהמלך בשדה כו' ומקבל כו'

שער רביעי

לקט מכתבים וכת"ק

שידוכים
וקשורי
תנאים

ליקוט כתבי יד קודש
שידוכים
וקשורי תנאים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ט"ו סבת תשל"ו
 ברוקלין

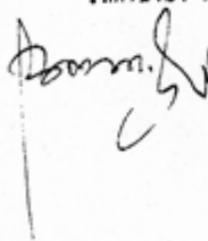
סרת חי' חחי'

ברכה ושלום!

במענה למכתבה פיום ז' סבת בו כוחבה ע"ד הצעה
 ונכירות וכו',

בשה החללשו שניהם, היא וכן המדובר שי', לייסד
 ביתם על יסודי התורה והמצוה בחיי היום יום,

ויהא השידוך כשעה טובה ומוצלחה.

בברכה

לבנוני - צפת

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

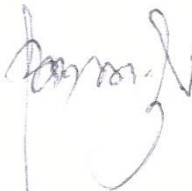
ב"ה, ט" שבט תשמ"ב
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נו"נ וכו'
מזה מאיר יעקב שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות ה"ווארט"
בשעה טובה ומוצלחת,

הנה יה"ר מהשי"ת שיהי' בשעה טובה
ומוצלחת ולבנין בית בישראל בנין עדי עד על
יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור
שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכה מזל טוב

הפ"נ שבמכ" יקרא בעת רצון על הציון הק'.

יהא השדוך בשעה
טובה ומוצלחת
מנחם שניאורסאהן

יהי' השדוך בשעה טובה ומוצלחת
מנחם שניאורסאהן

IBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש
 770 אימטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ. י.

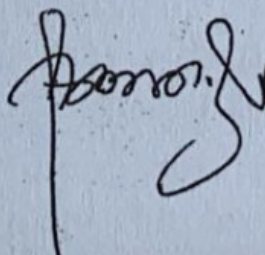
ב"ה
 ברוקלין

האברך חת"ח אי"א נ"נ זכו
 טובה
 וב"ג ת"י

שלום וברכה

במענה על החזרה אודות קשו"ח שלהם בשעה טובה ומוצלחת,

חנה יח"ר מחשי"ח שיהיו בשעה טובה ומוצלחת ולבנין עדי עד על יסודי החזרה והמצוה כפי שהם מוצאים במאור שבחורה זוהי חזרה החסידות.

בברכה מול טוב ואלטא

11213
 קמעות
 האגודת
 זשעה

במענה למברקו
 יהא השידוך בשעה טובה
 ומוצלחת
 מ.ש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

נחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, י' אדר חשט"ז
ברוקלין

הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' צמח שי' הלוי

שלום וברכה!

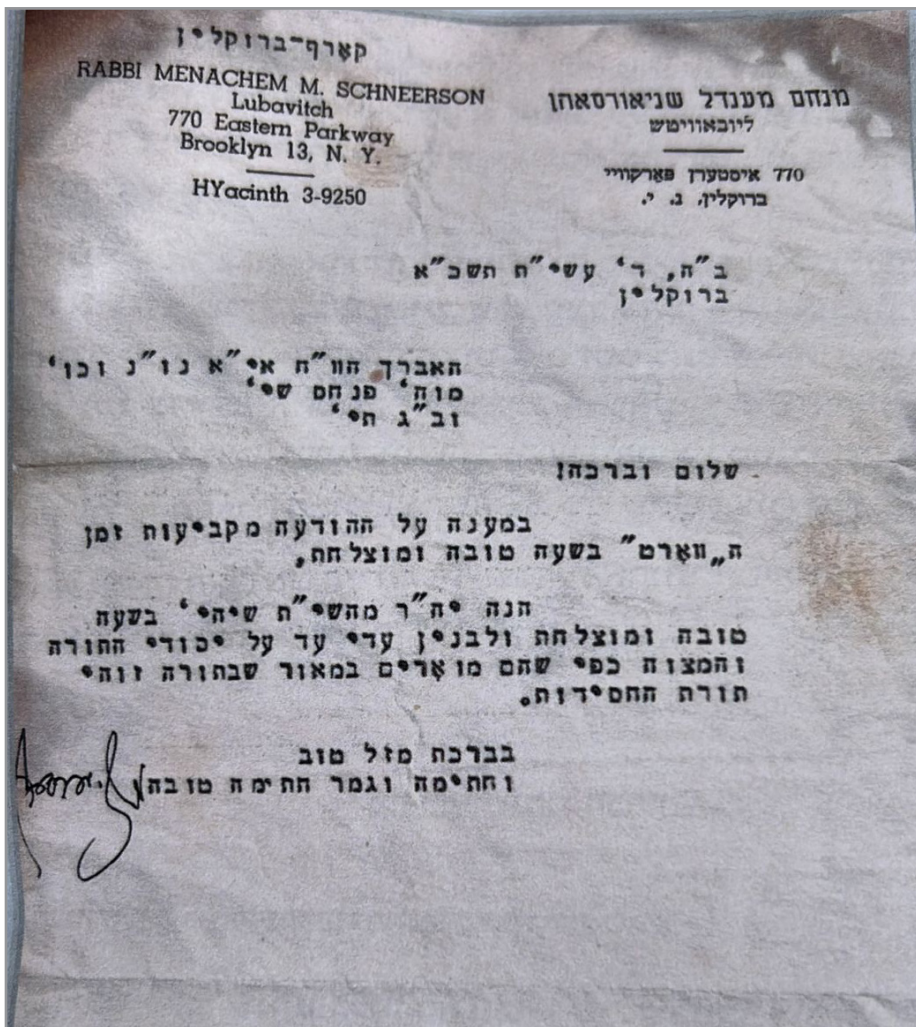
לקראת הקשו"ח של בחן מרת שינא
חחי' עם ב"ג האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו' מוה'
יעקב שי' בשעה טובה ומוצלחת,

הנה יה"ר מהשי"ת שיהיו בשעה
טובה ומוצלחת, ולבנין ערי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם מוֹאָרִים במאור שבחורה זוהי
תורה החסידות., והוא וזוג' חחי' ירוו מהם ומכל
יו"ח שיחיו רוב נחה חסידותי.

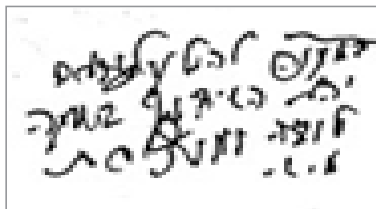
בברכה מזל טוב

מזל טוב
הרב מע[נ]דל שניאורסאהן

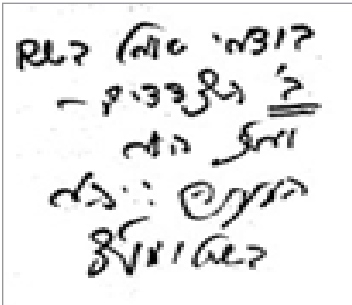
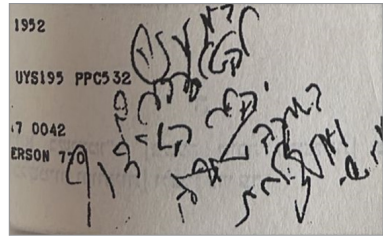
Handwritten notes in a box, including the number 512 and other illegible text.

במענה להטעלעגראם
 יהא השידוך בשעה טובה ומוצלחת
 מ.ש

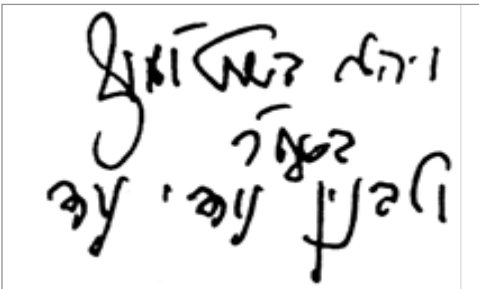
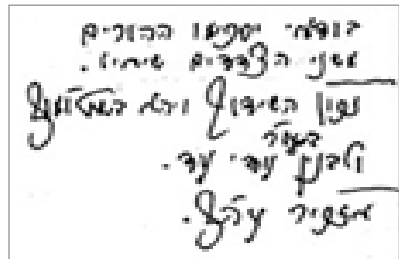

במענה להטלגראם יהא השידוך
בשעה טובה ומוצלחת מ.ש.

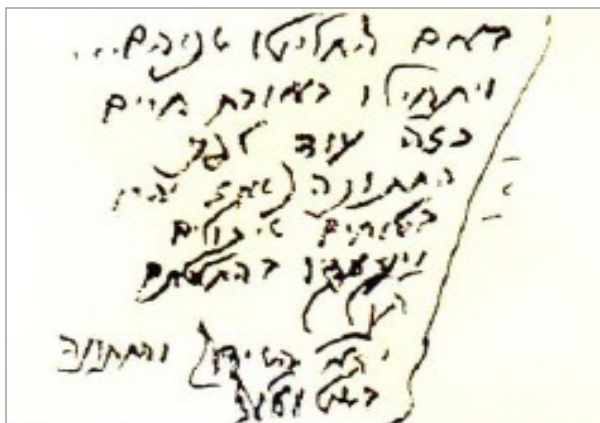

בודאי שואל בשם ב' הצדדים -
וא"כ הוא המענה: יהא בשטומו"צ

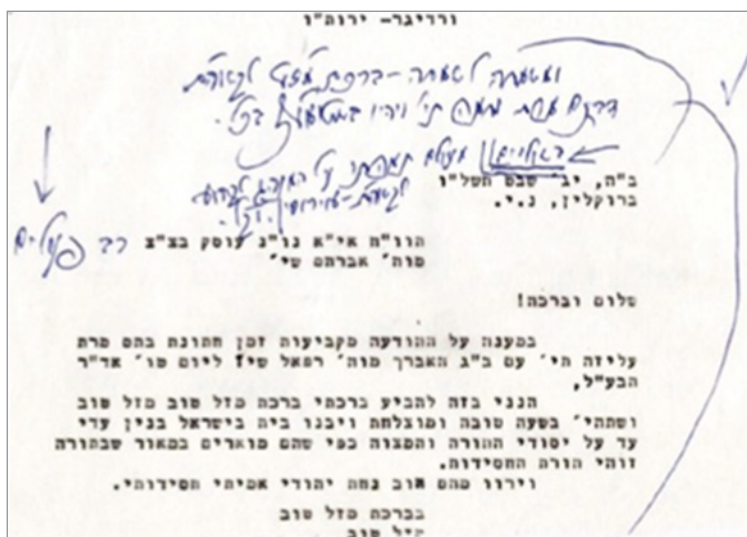
בודאי יסכימו ההורים משני הצדדים
שיחיו.
נכון השידוך ויהא בשטומו"צ בגו"ר ולבנין
עדי עד.
אזכיר עה"צ

ויהא בשטומו"צ
בגו"ר
ולבנין עדי עד

באם החליטו שניהם ..
 ויתחילו באורח חיים כזה עוד לפני החתונה (שאיזו יהיו
 בטוחים שיכולים ויעמדו בהחלטתם הנ"ל)
 יהא השידוך והחתונה בשטומו"צ

ומשמחה לשמחה - ברכת מז"ט לקשור"ת דבתם מרת נחמה תי' ויהיו בשטומו"צ בכל.
בשוליים מעולם תמהתי על המנהג לקרוא לקשור"ת - אירוסין. וק"ל.

לכאן א'א שי'
ויהא בשטומו'צ'

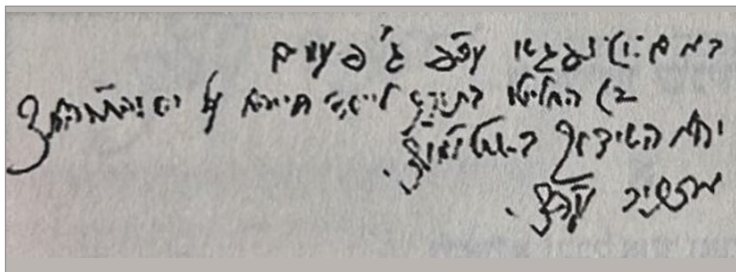
לכאן א'א שי'
ויהא בשטומו'צ'

לכאן א'א שי'
טוב השידוך ויהא
בשטומו'צ'.
קבלה.
אזכיר עה'צ'.

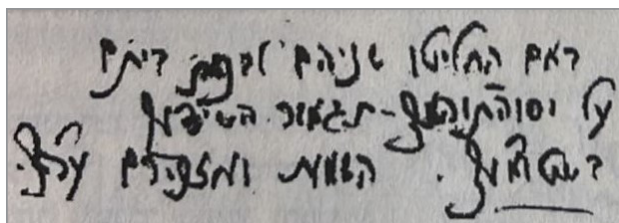
לכאן א'א שי'
טוב השידוך ויהא
בשטומו'צ'.
קבלה.
אזכיר עה'צ'.

לכאן א'א שי'
בטח החליטו שניהם.
אזכיר עה'צ'.

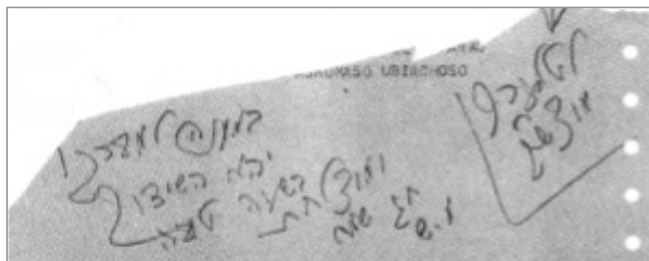
לכאן א'א שי'
בטח החליטו שניהם.
אזכיר עה'צ'.

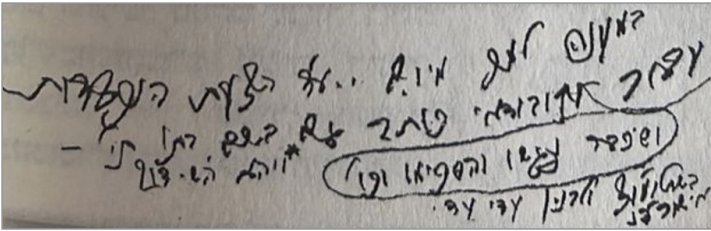
באם: 1) נפגשו עכ"פ ג' פעמים
 2) החליטו בתוקף לייסד חייבהם על יסוהתוהמ"צ
 יהא השידוך בשטומו"צ.
 אזכיר עה"צ.

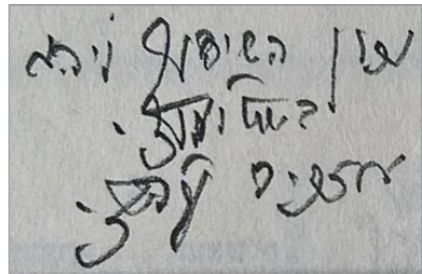
באם החליטו שניהם לבנות ביתם
 על יסוהתוהמ"צ - תגמור השידוך
בשטומו"צ.
 השמות ואזכירים עה"צ.

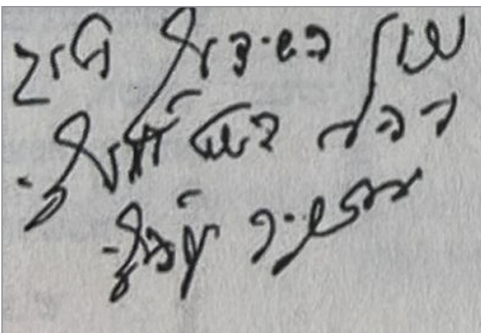
לטלגרף מוצש"ק
 במענה למברקו יהא השידוך בשעה טובה ומוצלחת
 חג שמח מ.ש.

במענה למכ מיום . . ע"ד הצעת הנכבדות עבור [. .] ושכבר
 נפגשו והסכימו ובודאי כותב גם בשם בתו תי' -
 ויהא השידוך בשטומו"צ ולבנין עדי עד.
 אישור פ"נ.

נכון השידוך ויהא בשטומו"צ.
 אזכיר עה"צ.

נכון השידוך טוב ויהא
 בשטומו"צ.
 אזכיר עה"צ.

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו
כ"ק אדמו"ר זי"ע

נדפס על ידי ולזכות

הרה"ת ר' יוסף יצחק בן שרה
זוגתו מרת צלחה חנה בת רבקה גיטל

בנותיהם ובניהם

מרת חי' מושקא ובעלה הרה"ת ר' חיים שאול
ובתם זעלדא רחל שיחיו שקדי
שלוחי הרבי בבילינגס, מאנטאנא

מרת שיינא ובעלה הרה"ת ר' משה יהודה ליב
ובנם מנחם מענדל שיחיו צייטאג
שלוחי הרבי בוועלינגטון וועסט, אוטאווא

זעלדא יהודית, דבורה לאה,
שטערנא, מנחם מענדל,
דובער, ישראל ארי' ליב

עמאר

שיחיו לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות
להצלחה רבה ומופלגה במילוי שליחותם הק' בסען אי מארן, צרפת
באופן דלמעלה מדרך הטבע בכל פעולותיהם הברוכות והקדושות
לקדש שם ליובאוויטש ושמו הק' של רבינו
בכל אשר יפנו בגשמיות וברוחניות
ולנחת רוח יהודי חסידותי מתוך שמחה וטוב לבב

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו
כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

החתן הרה"ת יוסף הכהן שיחי' ראדאל
והכלה מרת זעלדא שתחי' עמאר

לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת
בדר"ח אלול ה'תשפ"ב

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת מרדכי אברהם ישעי' הכהן וזוגתו מרת שרה דבורה שיחיו ראדאל
הרה"ת יוסף יצחק וזוגתו מרת צלחה חנה שיחיו עמאר

ולזכות זקניהם

מרת שטערנא רבקה תי' ראדאל

ר' בונם פייוויש וזוגתו מרת צירל רייזל שיחיו וויינבאום
מרת הינדה ראדאר תי'

הרה"ח ר' יעקב וזוגתו מרת שרה שיחיו עמאר

הרה"ח ר' פנחס שלמה וזוגתו מרת רבקה גיטל שיחיו בוימגארטען
שיחיו לאורך ימים ושנים טובות ובריאות

מחזורי העבודה
העבודה העולה